

Ako začať?

Keď zvládneme nastavenie prístroja a sme si istí, že nami namerané hodnoty zodpovedajú skutočnosti, môžeme začať s detoxikáciou. Začiatok detoxikácie má prakticky v 90% stereotypný priebeh. Na začiatku detoxikácie je potrebné normalizovať funkciu imunitného systému, alergií, autoalergií a imunitnú slabosť. Najzávažnejšie úlohy v normalizácii týchto imunitných porúch hrajú poruchy emócií. Porozumieť poruchám emócií je pomerne zložitý problém a pri premýšľaní nad týmto problémom je potrebné si uvedomiť, že existujú nielen emócie zjavné, ktoré my pociťujeme a ktoré vidí aj naše okolie, ale taktiež emócie skryté, nevedomé, ktoré sa dostávajú navonok prostredníctvom symbolických porúch rôznych orgánov a funkcií nášho tela. Symbolických tvrdím preto, že emócie prevedené do reči nášho tela strácajú svoj duševný nehmotný význam a svojou podstatou sa menia na akékoľvek poruchy nášho organizmu. Za najpodstatnejšie vplyv na týchto patologických emocionálnych programoch považujem princíp sebadeštrukcie. U tohto princípu je potrebné sa pozastaviť. Každý človek je nepochybne ovládaný princípom sebazáchovy a teda sa snaží chovať tak, aby jeho organizmus, teda jeho život, zostal zachovaný. Pretože sa všetko v tomto vesmíre vyskytuje v polarite, tak proti tomuto princípu sebazáchovy stojí princíp sebadeštrukcie. Človek nielenže pracuje na svojom zachovaní, ale zároveň pracuje aj na svojom zničení. Túto úvahu si môžeme objasniť na príklade, kedy majú ľudia obavy z ochorenia, autonehody, vraždy a podobne. Budú sa chovať tak, aby sa to nestalo a zároveň budú fajčiť, riskovať pri jazde autom, prevádzať tzv. adrenalinové športy, skrátka chovať sa nepochopiteľným spôsobom, teda rizikovo – sebadeštrukčne. Práve za sebadeštrukciou, ktorá má ešte ďaleko širšie súvislosti, než som vyjadril v predošlých vetách, stojí latentná nevedomá porucha emócií. Táto porucha emócií nemá vplyv len na naše chovanie, jednanie či ďalšie emócie, ale predovšetkým má vplyv na náš imunitný systém. Prostredníctvom imunitného systému sa naplňa princíp sebadeštrukcie a tak vzniká dej, ktorému sa hovorí autoalergia alebo autoimunitná aktivita či autoagresívna aktivita, ktorá je protiváhou uzdravujúcich sa funkcií organizmu. Táto patologická imunitná aktivita naopak vedie k poškodeniu organizmu a v priebehu ľudského života nabera stále vyššiu závažnosť, až dôjde k postupnej degenerácii orgánov i funkcií a nakoniec ku smrti organizmu. Ak chceme zastaviť tento proces, čo znamená, ak chceme našu detoxikačnú a tým aj terapeutickú snahu o niečo oprieť, nemôžeme ponechať sebadeštrukčné tendencie existovať v nezmenenej miere. Musíme sa snažiť ju eliminovať alebo zastaviť. Tento proces zastavenia môžeme zvládnuť jedine podávaním antiprogramov k patologickým emocionálnym programom. Tieto antiprogramy nazývame zjednodušené emócie a nachádzajú sa nielen vo zvláštnych preparátoch, ktoré sa nazývajú EMOCE, ale aj v preparátoch, ktoré poznáme pod názvom NO DEGEN, ANALERG, IMUN, BAMBI IMUN. Odstránenie patologických emocionálnych programov má vplyv nielen na jav, ktorý nazývame autoalergia, ale aj na celkovú normalizáciu imunitného systému. Na začiatku každej liečby prakticky vždy podávame preparáty NO DEGEN, ANAERG, IMUN. Od uvedených preparátov očakávame normalizáciu imunitného systému a tým aj normalizáciu patologických emocionálnych programov. Po

vyrovnaní imunity nasledujú bloky jednotlivých záťaží. Postupujeme po piatich vetvách. Prvá vetva, ako je zrejmé zo schémy, sa týka mikrobiálne záťaže. Odstraňuje všetky zjavné aj latentné ložiská infekcií. Druhá vetva, týkajúca sa fyzikálnej aj chemickej záťaže sa zaoberá fyzikálnymi a chemickými veličinami, ktoré v organizme patologicky pôsobia svojou toxicitou. Tretiu vetvu nazývame mikrobiálne toxíny. Sú to produkty rôznych mikroorganizmov, ktoré majú závažný toxický vplyv na organizmus. Štvrtá, veľmi závažná vetva, ktorá je súčasťou takmer každého ochorenia, sa zaoberá poruchami metabolizmu, alebo poruchami látkovej výmeny a je viac menej súčasťou každej chronickej zdravotnej poruchy. V mnohých prípadoch je súčasťou určite zásadnou a je potrebné si uvedomiť, že väčšina ľudstva zomrie na metabolické poruchy, čo je napríklad ARS, zhubný nádor, diabetes, mnohé druhy reumatizmu, zlyhanie obličiek a pod.

Poslednou, piatou vetvou sú emócie, ktoré sme síce odstraňovali hneď na začiatku liečby, ale aj v priebehu ďalšej liečby sledujeme, či niektoré emocionálne okruhy nepresakujú naďalej do funkcií organizmu a či nie je potrebné s nimi ďalej pracovať.

Pravdepodobnou cestou k ideálnemu zdraviu a k maximálnemu veku by bolo udržať ľudské telo i ľudskú myseľ v úplnej čistote. Ľudstvo sa už po celú dobu svojej existencie domnieva, že choroby a tým aj skracovanie ľudského veku sú spôsobené hromadením toxických látok v ľudskom tele alebo hromadením toxických psychických fenoménov v ľudskom mozgu. Tieto toxické látky a psychické fenomény vedú pravdepodobne ku vzniku rôznych zdravotných porúch a rovnako k fenoménu zrýchleného starnutia. Preto sa ľudstvo po celé tisícročia usilovalo o nájdenie spôsobu očisty organizmu a tým k vyliečeniu rôznych chorôb alebo o ich dokonalú prevenciu. Až v minulom storočí ľudstvo vzdalo túto cestu a nahradilo ju úpravou biochemického prostredia organizmu. Mohli by sme to uviesť na príklade z prírody. Ak bude v nádrží prítomná nezdravá, hygienicky závadná voda, môžeme zlepšenie dosiahnuť dvoma spôsobmi. Pri prvom spôsobe zaistíme prítok maximálne čistej vody tým, že z jeho povodia odstránime všetky znečisťujúce látky. V druhom prípade necháme do nádrže pritecť ľubovoľnú vodu a tam ju chemicky upravíme, čím odstránime nutnosť starať sa o čistou celé povodia. V tomto duchu je aj rozdiel medzi súčasnou medicínou a medicínou v minulosti a tým sú dané limity súčasnej medicíny. Preto hľadáme pomoc v týchto pôvodných, pravdepodobne i logických skúsenostiach ľudstva z minulých tisícročí. Môžeme si tento príklad vysvetliť na častých zdravotných poruchách, ktoré sa týkajú imunitného systému. V súčasnej civilizácii je kvalita imunitného systému veľmi pochybná a znížené funkcie imunitného systému či poruchy kvality imunitného systému sú zdrojom zhoršenej kvality života, ktorá zle fungujúci imunitný systém prináša. Ak je jedinec stále chorý, trpí ekzémom, prieduškovou astmou alebo inými početnými imunitnými poruchami, jeho život bude týmito poruchami limitovaný a jeho subjektívna kvalita bude narušená. Preto považujem za dôležité sa zamyslieť nad dôvodmi poklesu kvality i kvantity nášho imunitného systému. Imunitný systém má niekoľko základných úloh. Jednou z hlavnou úloh je chrániť organizmus pred prienikom ako cudzorodých bielkovín, tak predovšetkým pred prienikom infekčných agens, tzv. vírusov, baktérií, plesní a pod. Ďalšou úlohou imunitného systému je

odstraňovať z organizmu nežiaduce látky ako organického pôvodu tak anorganického pôvodu. Ďalej potom dohliada na funkciu zložitého mikrobiálneho klimatu, ktorý sa nachádza v každom organizme. Táto mikrobiálna flóra je zložená zo stoviek druhov rôznych mikroorganizmov v množstve, ktoré ide do miliónov. Toto zložené spoločenstvo musí byť regulované imunitným systémom nositeľa. Dôležitými orgánmi zapojenými do zložitej štruktúry imunitného systému sú črevný trakt, miazgový(lymfatický) systém, slezina, kostná dreň, thymus , ale aj centrálna nervová sústava. Tieto orgány svojou činnosťou prevádzkujú zložitý dej, ktorý nazývame imunitou. V ktoromkoľvek mieste môže dôjsť k poruche imunity, ktoré rozdeľujeme na tri základné problémy. Po prvé znížená kvalita imunity znamená, že imunitný systém nedokáže človeka chrániť pred vonkajšími alebo vnútornými infekciami. Po druhé alergická, čo predstavuje premrštenú reakciu na cudzorodú bielkovinu, teda odpoveď organizmu zápalom na podnet, ktorý by nemal tak silnú odpoveď vyvolávať. Po tretie autoimunitné aj autoalergické reakcie, pri ktorých imunitný systém nedokáže rozlíšiť medzi vlastným tkanivom a cudzorodou látkou.

Súčasná medicína sa sústreďuje na stimuláciu imunitného systému pomocou rôznych mikroorganizmov či pomocou prírodných látok. Stimulácie chorého imunitného systému však nie je optimálne riešenie a stimulácia vždy znamená dej len dočasný. My pre ideálny stav potrebujeme spontánne fungujúci imunitný systém, ktoré v tomto ideálnom stave vydrží maximálne dlho. Preto volíme radšej cestu detoxikácie alebo odstránenie nežiadúcich látok a nežiadúcich psychických fenoménov z imunitného systému. Imunitný systém môžu porušovať ako toxíny pôvodu mikrobiálneho, tak toxíny pôvodu priemyselného či poľnohospodárskeho. Ako nakoniec aj toxíny psychického pôvodu. Pod toxínmi psychického pôvodu môžeme rozumieť psychické fenomény, týkajúce sa predovšetkým rôznej úrovne emocionálneho systému a taktiež zložitého deja, ktorý nazývame psychickým stresom. Tieto toxíny v širšom slova zmysle veľmi závažne nielen narušujú kvantitu funkcie imunitného systému, ale aj jeho kvalitu. Môžu byť príčinou jak autoalergických, tak alergických reakcií. Zdá sa, že táto úvaha je logická a napríklad ľudia počítačového veku si dokážu predstaviť, že program v ich PC bude perfektne pracovať, ak nebude zavírený alebo nebude iným spôsobom „toxicky“ postihnutý. Pretože analógia medzi funkciou ľudského organizmu a funkciou PC je ľudstvu pomerne vlastný, možno túto predstavu aplikovať aj na ľudský organizmus. Ide teda o to, aby sme našli ochranné opatrenia či očistné techniky, ktoré povedú k „odvíreniu“ zložitej funkcie ľudského organizmu. Pretože doteraz nebol žiadny univerzálny detoxikačný program ľudstvom vytvorený, detoxikácia pozvoľna v priebehu storočí upadla do zabudnutia. Teraz s našimi súčasnými znalosťami ekológie a kybernetiky môžeme pochopiť nezadateľný význam detoxikácie.

Ak dokážeme vytvoriť detoxikačné programy pre centrálny nervový systém, pre črevný trakt, lymfatický systém, kostnú dreň, thymus či slezinu, môžeme uviesť imunitný systém do ideálneho stavu. Pravdaže je jeho maximálna funkčnosť individuálna záležitosť a zdá sa, že ľudia dlhovekí so skalopevným zdravím sú vybavení vrodenným veľmi dobre funkčným imunitným systémom. Ľudia, ktorí sú vybavení horšie, musia túto svoju slabú

stránku ošetrovať a pestovať. Preto by súčasťou ľudského života od prenatálneho veku mala byť detoxikácia rovnako dôležitá, ako je aj bežná hygiena. Ľudský organizmus by mal byť udržiavaný vo vnútornej čistote procesom nazývaným detoxikácia a ľudská myseľ by mala byť nepretržite čistená od nánosov patologických emócií a dôsledkov stresu. Týmto fenoménmi ľudstvo veľmi trpí a po praktických skúsenostiach môžeme povedať, že psychické toxíny sú veľmi závažným prvkom v zhoršovaní funkcie imunitného systému. Preto vznikajú rôzne detoxikačné systémy založené na vitamínoch, mechanickej očiste alebo očiste bylinnými látkami. Pokúsili sme sa vyhodnotiť, do akej miery môžeme tieto detoxikačné programy považovať za úplné. Pretože je technicky veľmi obtiažne využiť súčasnú techniku ku zisteniu stopových zbytkov a toxických látok a pre psychické toxické fenomény nie je vyvinutá žiadna technika zistenia, použili sme prístroj, ktorého princíp bol odvodený od „Vollovho“ vyšetrovacieho prístroja pre techniku, ktorá sa nazýva elektroakupunktúra podľa Volla. Vďaka tejto nepriamej elektronickej metóde môžu byť zisťované prítomnosti ako toxických fenoménov fyzikálnej či chemickej podstaty, tak môže byť zistené hromadenie rôznych metabolitov či hromadenie psychickej patológie. Tieto znalosti môžeme využiť k zisteniu tzv. toxického profilu. Nepriamo potom môžeme odvodiť aké zdravotné poruchy má hromadenie toxínov za následky. Po prevedenej očiste môžeme sledovať zlepšenie funkčných fyziologických pomerov v organizme. Preto je našim cieľom vyvinúť predovšetkým radu preparátov, ktoré sú spojené do systému nazývaného detoxikačná medicína, ktorá má za úlohu predovšetkým odstrániť z organizmu toxické látky fyzickej aj psychickej podstaty. Z dlhoročnej praxe Inštitútu celostnej medicíny v Prahe možno odvodiť, že zdravotný stav detoxikovaných pacientov sa výrazne zlepšuje a ich imunitný systém sa normalizuje, ako v zmysle slabosti, alergie, tak aj autoalergie. Zlepšuje sa kvalita života a sleduje sa tým hľadanie prevencie predovšetkým imunitných a metabolických chorôb.

SLABOSŤ IMUNITY

Imunitná slabosť znamená nielen zvýšenú náchylnosť k infekciám, ale predovšetkým aj okolnosť, že ďalšie informačné preparáty, ktorá by mali riešiť mikrobiálnu záťaž nebudú účinné. Pri detoxikačnej terapii oslovujeme imunitný systém, ktorý potom vykonáva vlastnú prácu. Ak oslovíme nedokonalý alebo málo účinný systém, jeho práca bude nedokonalá a málo účinná. Z tohto dôvodu musíme najprv maximalizovať činnosť imunitného systému skôr, ako prikročíme k ďalšej detoxikácii a k ďalšiemu užívaniu programovaných detoxikačných preparátov. Imunitu môže znižovať veľmi veľa záťaží. Môžu to byť napríklad záťaže chemickými látkami (preparáty TOXIGEN, ANTICHEMIK), ďalej prítomnosť potravinovej chémie, ako sú pesticídy, fungicídy a ďalšie chemikálie používané v potravinárstve a poľnohospodárstve. Ako látky blokujú imunitný systém nachádzame ťažké kovy a rádioaktívne látky. Taktiež prítomnosť parazitov znižuje imunitný systém. Veľmi dôležitým faktorom vo funkcii imunitného systému je naša psychika, predovšetkým oblasť emócií. Totiž aj patologické emocionálne programy, depresie, neurózy a stres znižujú imunitný systém. Pri celkovom detoxikačnom postupe budeme neustále pracovať s kvalitou imunitného systému a budeme ho zlepšovať. Pri práci s detoxikačnou terapiou uvidíme, že

sa líši napríklad kvalita imunity, ktorá pracuje s bakteriálnou záťažou od imunity, ktorá pracuje s vírusovou záťažou. Tieto všetky faktory sú prítomné v preparátoch IMUN, BAMBI IMUN, či v preparátoch ABELIE IMMUNITAS. Pri práci s prístrojom SALVIA môžeme tieto komplexné preparáty vytvoriť sami, tým že presne hľadáme, ktoré záťaže odpovedajú pozitívnemu meraniu ampule imunitná slabosť. Pri základnej práci s imunitou volíme medzi tromi typmi preparátov, a to preparáty proti alergii, autoalergii a proti slabosti imunity. V niektorých prípadoch musíme voliť napríklad dve z týchto troch typov, ale obvykle vystačíme s jedným. Pri práci s ďalšími preparátmi sa opierame o imunitný systém, a pokiaľ bude naďalej indukovaný zápal alergiou a náš organizmus bude neustále pracovať so sebadeštručným programom alebo bude imunitný systém oslabený, nemáme šancu byť v ďalšej detoxikačnej terapii úspešný.

ALERGIA

Alergia je premrštená imunitná odpoveď organizmu na cudzorodú látku väčšinou bielkovinovej povahy. Preto sa alergénom pre ľudský organizmus môže stať takmer ktorákoľvek látka. Teda môžeme registrovať niekoľko stoviek potenciálnych alergénov. Najčastejšími alergénmi sú rastlinné peľ, zvieracia sršť, plesne a rôzne iné mikroorganizmy ako baktérie či parazity. Ďalej potom prach, roztoče, perie, mnohé potraviny – mlieko, slepačie vajcia, bravčové mäso, sója, rybie mäso a mnohé ďalšie. Alergie môžu postihnúť nielen orgány dýchacieho traktu, ale aj kožu, sliznicu gynekologického, močového a tráviaceho ústrojenstva, ďalej taktiež nervový systém. Preto môžu mať alergie najrôznejšie symptómy od zápalov dýchacích ciest, očných spojiviek až po problémy tráviace, močové a gynekologické. Taktiež môžu mať za následok psychickú problematiku. To znamená výskyt depresí, úzkostí, stavu podráždenia a mnohých ďalších psychických prejavov, ktoré sú ťažko opísateľné, pretože zložitosť ľudskej psychiky je značná. V praxi táto okolnosť znamená, že pri každom zápale v ľudskom organizme skúmame, či jeho pôvod nie je alergický. K tomu použijeme testovaciu ampulu alergica. Pomocou ďalších testovacích ampúl môžeme rozlíšiť, či ide o alergiu potravinovú, alergiu nervového systému, ale tiež môžeme testovať, či ide o alergiu predovšetkým na peľ, zvieraciu sršť, plesne a iné. Pomocou prístroja SALVIA môžeme presne nájsť určitý alergén, ktorý sa individuálne vyskytuje v prítomnosti chorého jedinca. Ako príklad môžeme uviesť plesne v stene, určité profesionálne látky užívané v zamestnaní alebo napríklad alergia u ľudí, ktorí sa dotýkajú bankoviek a pod. Je teda možné veľmi presne jednoduchým spôsobom vytestovať príslušný alergén, ale predovšetkým zistiť, či má zápal alergický pôvod. Z hľadiska detoxikačnej medicíny je alergia typickým problémom toxického znečistenia organizmu predovšetkým imunitného systému a orgánov riadiacich imunitný systém. Alergiu je možné zlikvidovať v súčasnej dobe práce výhradne detoxikáciou. Na poruchách imunitného systému v alergickom zmysle sa podieľajú predovšetkým rôzne druhy mikrobiálnych toxínov, a to hlavne plesňových toxínov, ktoré sa do organizmu moderného človeka dostávajú predovšetkým prostredníctvom stravy. Ide hlavne o stravu dovážanú z veľmi vzdialených miest pôvodom tropickú alebo subtropickú, ktorá obsahuje početné toxíny plesní. Na poruchách imunitného systému sa však podieľajú aj iné druhy

mikrobiálnych toxínov, ale taktiež ťažké kovy a rádioaktivita. Nepochybnou súčasťou vzniku alergie je aj stres. Zvláštnym druhom alergie sú metabolické poruchy, ktoré vedú k hromadeniu nie presne zistených látok v ľudskom organizme, ktorý potom narušujú imunitný systém a ten reaguje alergicky, teda premrštene, na podnety, s ktorými by sa mal vyrovnáť primeranejšou reakciou. Dôležitou súčasťou proalergickej liečby je likvidácia patologických emocionálnych problémov. Z nášho hľadiska je alergia multifaktoriálny jav toxického zaťaženia imunitného systému a systému riadiaceho imunity. Nepochybnú úlohu zohráva rovnako aj informačný proces z matky na dieťa. Ak matka trpí alergiou, je prakticky isté, že aj dieťa je potenciálny alergik. Alergia sa však u neho nemusí rozvinúť, ak je geneticky konštituované po druhom rodičovi, ktorý netrpí týmito alergickými problémami.

K odstráneniu alergickej reaktivity slúži preparáty ANAERG, BAMBI ANAERG či ABELIA ALERGIS. Všetky tieto preparáty obsahujú rovnaké informačné programy, ale líšia sa médiom, v ktorom sú tieto programy uložené, a taktiež množstvom. Preto je možné vybrať si individuálne, či pacient preferuje fruktózový sirup alebo lieh. Občas sa môžeme stretnúť so stavmi, ktoré imitujú alergiu a sú v podstate spôsobené inou príčinou. Často sa napríklad hovorí o chladovej alebo slnečnej alergii, pri ktorej ide o zmenenú dráždivosť ukončenia nervového systému v koži či nadprodukciou histamínu po niektorom podráždení. Tieto stavy majú inú príčinu, obvykle neuroinfekciu či metabolické zmeny v nervovom systéme. Sú však pomerne vzácne a ťažko liečiteľné. Musíme predpokladať, že ovplyvnenie nervového systému detoxikáciou bude trvať nepomerne dlhšiu dobu ako likvidácia pravej alergie detoxikáciou. Detoxikáciou je možné previesť pri alergii ako v období bez príznakov, tak aj v období s úplne rozvinutou symptomatológiou. V optimálnom prípade sa stretávame s pozitívnou reakciou organizmu už v priebehu niekoľkých hodín po prvej dávke antialergickej detoxikačnej prípravku. Je však potrebné pokračovať v upevňovaní informácie počas niekoľkých týždňov. Optimálne je protialergickú detoxikáciu opakovať, pretože zvlášť pri metabolických poruchách vedúcich k alergii, ale aj u patologických emocionálnych programoch, nemôžeme predpokladať, že vy sme len jednou dávkou v krátkom časovom úseku vyriešili všetko, čo sa nazbieralo v organizme za predošlé roky či desaťročia. Preto v určitom odstupe troch až šiestich mesiacov dávku opakujeme. Ak prevádzame kompletnú detoxikačnú kúru, a nielen izolovanú detoxikáciu, môžeme pri alergiách predpokladať, že aj ďalšia detoxikácia bude mať pozitívny vplyv na výskyt alergickým symptómov. Ak sa vyskytne v organizme pozitívne testovaná alergia, začneme detoxikačný program odstránením alergie vyššie menovanými preparátmi.

AUTOALERGIA

Autoalergia je zvláštny imunitný jav, pri ktorom dochádza k alergii na vlastné tkanivo. Pravdepodobne sa na tomto jave, ktorý môžeme nazvať autoalergiou, autoimunitnou reakciou, ale aj autoagresívnou reakciou podieľajú predovšetkým dve zložky. Prvá zložka je porucha riadenia imunitného systému s pravdepodobnou lokalizáciou v centrálnom nervovom systéme. Podľa našich predstáv dochádza k nejakému oslepnutiu riadiaceho orgánu, respektíve k zlej diferenciacnej schopnosti. Zle riadený imunitný systém nie je

schopný rozoznať, kedy ide o cudzorodé látky a kedy ide už o vlastné tkanivo. Druhou príčinou je prítomnosť cudzorodej nežiaducej látky v určitom orgáne. Najčastejšie prejavmi autoalergie trpí predovšetkým štítna žľaza, ďalej potom črevný trakt, kĺby, obličky, žľazy s vnútornou sekréciou, vaječníky, ale taktiež koža, nervový systém a ktorýkoľvek ďalší systém alebo ktorékoľvek tkanivo v ľudskom organizme. Prejavy môžu byť rôzne odstupňované od skrytej latentnej autoalergie až po veľmi manifestné autoimunitné ochorenie. V predchádzajúcej kapitole sme tento jav nazvali sebadeštrukčnou tendenciou, pretože prejav sebadeštrukcie, autoalergie nachádzame prakticky u všetkých ľudí od určitej vekovej hranice. U niektorých ľudí sa vyskytuje už v detstve, u iných v mladosti a u niektorých začína neskôr. Taktiež rýchlosť tohto sebadeštrukčného javu je rôzna. V každom vekovom období postihuje predovšetkým iné systémy. V detskom veku postihuje predovšetkým lymfatický systém, v dospelosti je postihnutý tráviaci systém a nervový systém. Vo vyššom veku potom kĺbový a cievny systém. Toto ochorenie imunitného systému vedie k degenerácii tkaniva. Po kratšej fáze akútneho zápalu dochádza k degeneratívnym zmenám v tkanive, ktoré po určitej dobe začne trpieť i ďalšími, predovšetkým metabolickými poruchami. Tým dochádza k stálemu nepretržitému progresívnemu zhoršovaniu funkcie tkaniva. Dá sa povedať, že rýchlosť procesu starnutia je závislá na faktoroch metabolických a na rýchlosti degenerácií tkaniva. Z hľadiska detoxikačného postupu je zásadnou príčinou týchto zmien v imunitnom systéme predovšetkým psychika. Patologické emocionálne programy zohrávajú hlavnú úlohu v nástupe týchto sebadeštrukčných tendenciách. Sú ľudia, ktorí sa dožívajú vysokého veku a u nich sa ni po prekročení osemdesiateho či deväťdesiateho roku života nevyskytujú tieto autoalergické procesy, čo sa dá dať do súvislosti práve s ich dlhovekosťou a so zachovaním životných funkcií. U ľudí, ktorí sú zaťažení patologickými emocionálnymi programami vo väčšom meradle, dochádza k rýchlejšej degenerácii, a teda sa u týchto ľudí stretávame s degeneratívnymi zmenami už v strednom veku a okolo päťdesiateho či šesťdesiateho roku už nachádzame pokročilé zmeny funkcií spôsobené degeneratívnymi procesmi. Preto za jednu zo zásad detoxikačnej terapie pokladáme nepretržité ovplyvňovanie tejto sebadeštrukcie. Ako inšpiráciu môžeme použiť postupy meditačnej terapie a postupy iných autosugestívnych a psychoterapeutických techník, ktoré sú jednoznačne zamerané práve proti postupu sebadeštrukcie. Ak analyzujeme postuláty budhizmu, taoizmu alebo praktických činností vychádzajúcich z týchto filozofií, nájdeme v nich vždy prvky pracujúce s patologickými emocionálnymi programami, a teda pracujúce proti sebadeštrukcii. Preto v praktickej detoxikačnej terapii opakovane meriame testovacou ampulou autoimunita, čo je názov pre typy degenerácie a sebadeštrukcie. Pretože základom preparátov, ktoré sú použité pre detoxikáciu imunitného systému v tomto slova zmysle, sú emócie, preto musíme tieto preparáty používať opakovane v určitých časových odstupoch.

Patologické emocionálne programy budú presakovať celým našim životom, pretože ich korene sú nielen v minulých desaťročiach nášho života, ale pravdepodobne ešte hlbšie, pretože s patologickými emocionálnymi programami sa môžeme stretnúť už u novorodencov a majú rovnakú štruktúru ako typy emocionálne poruchy u matky. Preto možno predpokladať, že je možné preniesť isté psychické atribúty z matky na dieťa už

v vnútro maternicovom vývoji. Môžeme použiť preparáty k riešeniu autoalergie už u novorodencov, pretože aj tam môže psychika spôsobovať početné imunitné problémy. Predovšetkým preparát NO DEGEN, ale antiprogramy patologických emocionálnych programov sú obsiahnuté rovnako v preparátoch proti alergii a v preparátoch všeobecne riešiacich imunitu, ako je IMUN, BAMBI IMUN, ABEIA IMMUNITAS. Prakticky sa na začiatku liečby rozhodujeme podľa istých kritérií, či použijeme preparáty typu ANAERGU alebo preparáty typu NO DEGEN, či preparáty všeobecne riešiace imunitný problém.

AUTOIMUNITA

Ako vidíme, tak imunitná problematika je veľmi široká. Autoimunita alebo imunitný proces obrátený proti vlastnému tkanivu je najzložitejšou a najnebezpečnejšou imunitnou poruchou. Autoimunitný proces nachádzame pri tak závažných ochoreniach, ako je skléroza multiplex, Crohnova choroba, ulcerózna kolitída, autoimunitná porucha štítnej žľazy a u celej rady ďalších závažných chorôb obličiek, pečene, CNS či kĺbov. Môže sa však vyskytovať aj pri menej závažných chorobách, ako sú drobnejšie kĺbové bolesti, synovitis, bursitis či zápal väziva, vlasových chorôb, ochorenia kože a pod., prakticky pre detoxikačnú terapiu platí, že pri každom probléme musíme pomocou prístroja skúmať podiel alergie, autoalergie, autoimunity či chronických infekcií v dôsledku imunitnej slabosti. Tkanivo napadnuté autoimunitných procesom je oslabená a ľahšie sa pridávajú druhotné záťaž, mikrobiálne, fyzikálne či chemické. Autoalergie sa od autoimunitného procesu podľa merania prístroja Salvia líši v tom, že podklad autoalergie je výhradne psychický, ako bolo bližšie vysvetlené a proces sa orientuje na záťaž tkaniva. Pri autoimunitných procesoch môže byť provokáciou snád' počiatočná prechodná záťaž alebo odchýlka v molekulárnej štruktúre napadnutého tkaniva. Hlavným problémom je však nefyziologická funkcia imunitného systému. Podľa výskumu na prístroji Salvia zohráva hlavnú úlohu predovšetkým thymus a hypothalamus. Rovnako u týchto orgánov sa predpokladá vrodená predispozícia, tak ako sa uvádza napr. v konštitučnej medicíne. Je možné vysledovať konštitučné tendencie k reumatizmu, či k iným chorobám. Autoimunita predstavuje symboliku ľudského organizmu tak ako si ju v celostnej medicíne predstavujeme. Ide o symbiózu medzi psychickým a fyzickým. Tieto dve polárne pojmy sa plynule prelínajú a nedá sa odlíšiť, ktorý je primárny a ktorý je sekundárny. Preto preparáty Joalis, zamerané na imunitný systém, sú obrazom celostnosti ľudského organizmu. Je v nich maximálne naplnená myšlienka celostnej medicíny. Preparát Joalis AUTOIMUN je teda určený k riešeniu tých porúch, kde nájdeme autoimunitnú zložku. Tento preparát je treba podávať v rôznych intervaloch opakovane, pretože u tejto poruchy pokladáme dispozičnú zložku za veľmi silnú. Istú dispozičnú zložku však nachádzame aj pri alergiách či autoalergiách. Preto nám možnosť nasadenia preparátu AUTOIMUN vyplýva často z anamnézy.

VŠEOBECNÁ MIKROBIOLÓGIA

Ďalšou záťažou, ktorú pokladáme za zásadnú pri detoxikačnom programe, je mikrobiologická záťaž. Pod mikrobiológiou rozumieme prítomnosť baktérií, vírusov, plesní,

parazitálnu a prvokovú záťaž. Pri výskyte mikroorganizmov sa môžeme stretnúť s dvoma prejavmi. Buď ide o akútnu infekciu alebo o prítomnosť chronickej infekcie. Akútne infekcie nie sú predmetom detoxikačnej terapie a taktiež jej účinnosť v tomto prípade nie je takmer žiadna. Nebudeme ju teda aplikovať. Doménou detoxikačnej terapie je prítomnosť chronických infekcií. Chronická infekcia sa môže prejavovať opakovanými recidívami, kedy fáza pokoja je vystriedaná fázou s infekčnými prejavmi, ale môže sa taktiež prejavovať prítomnosť mikrobiálnych ložísk, ktorá dráždi organizmus iným spôsobom než bežnými prejavmi infekcie. Z infekčného ložiska sa napríklad do ľudského organizmu dostávajú imunokomplexy, ktoré sa usadzujú v o rôznych orgánoch, ako sú kĺby, obličky, cievy a spôsobujú tam vzdialené problémy alebo je dráždený imunitný či nervový systém. Prejav takej infekcie môžu byť zrejme v celom organizme alebo vo vzdialených miestach od pôvodného ložiska. Ako príklad by som mohol menovať napríklad chronickú infekciu apendixu, ktorá sa môže prejavovať kožnými prejavmi v tvári, bolesťami inej časti brucha, bolesťami holenných kostí dolných končatín, bolesťami v gynekologickom alebo močovom ústrojenstve či poruchami trávenia a pod. Takých príkladov môžeme uviesť celú radu. Dominantnými miestami infekčných ložísk bývajú vedľajšie nosné dutiny, zuby, čeľuť, mandle, tzv. miechové tkanivá v oblasti hlavy a krku, ďalej to môže byť tráviace ústrojenstvo, predovšetkým apendix, ale aj hrubé črevo, žlčník a vaječníky. Príležitostne to môžu byť aj iné orgány alebo iné tkanivá v ľudskom tele. Z hľadiska detoxikačnej medicíny je veľmi zásadné odstrániť tieto chronické mikrobiálne ložiská. V neposlednom rade sú tieto ložiská nebezpečné tým, že mikroorganizmy môžu produkovať toxíny, ktoré sú často nositeľmi patologických príznakov buď v celom systéme alebo vo vzdialených miestach nášho organizmu, ale teraz v tejto chvíli si môžeme povedať, že je potrebné odstrániť nielen mikrobiálny toxín, ale aj zdroj tohto toxínu, čo je ložisko. Ako príklad môžem menovať opakované kĺbové problémy ako reakciu na toxín betahemolytického streptokoka – streptococcinum. Streptokok pritom môže tvoriť ložisko v mandliach alebo v žlčníku, a tak aj cez našu snahu bude organizmus zaplavovať týmto toxínom a my budeme pozorovať napríklad kĺbové ale obličkové reakcie na tento toxín. Nájdenie a odstránenie týchto chronických ložísk je pre súčasnú medicínu veľký problém, pretože ložiská bývajú ukryté hlboko v ľudskom organizme. Ich prejavy sú nenápadne a prispôsobujú imunitný systém svojej prítomnosti rôznymi trikmi, takže imunitný systém na nich nereaguje. Z tohto dôvodu je vyšetrenie prístrojom SALVIA a odstránenie ložísk detoxikačnou terapiou veľmi dôležitou snahou v celom kontexte medicíny. Za dôležitú považujem rovnako informáciu, že zistenie prístrojom SALVIA sa môže líšiť od zistenia pri mikrobiologickom výtere. Prístroj SALVIA vyhodnocuje, ktorý mikroorganizmus je v tejto chvíli patologický, čo znamená, že je zdrojom problémov. Mnohé mikroorganizmy sú v organizme prítomné, bez toho aby je prístroj SALVIA zaznamenával, pretože nespôsobujú patogeneticky. Môžeme sa napríklad stretnúť s nájdením plesne candida alebo s nájdením zlatého staphylokoka v mikrobiologickom vyšetrení a prístroj SALVIA tento nález nepotvrdí. Miesto toho označí za dôvod gynekologických problémov úplne iné mikroorganizmy než candida alebo za dôvod bolestí v krku rovnako iné baktérie než staphylokoka. Väčšinou sa oba nálezy kryjú, ale môžeme sa

stretnúť aj s takouto okolnosťou, a preto na ňu upozorňujem. Pre našu prax je dôležitejšie čo ukáže náš prístroj, než mikrobiologický kultivačný nález. Ten nám však slúži orientačne k zacieleniu vyšetrenia. Ďalej sa zmienim o jednotlivých skupinách, a to len stručne a prehľadne. Považujem to za veľmi dôležité, pretože potom dokážeme teoreticky spojiť niektoré programy s prítomnosťou určitých mikroorganizmov. Vieme, ako sa chovajú, akým spôsobom existujú, jak sa rozmnožujú a aké podmienky potrebujú k životu. Ak máme tieto informácie tieto informácie, môžeme detoxikačnú terapiu vhodne upravovať, ale taktiež ju môžeme dopĺňať napríklad o diétne pokyny alebo o spôsobe chovania, aby sa chorý jedinec opakovane nestretával s touto infekciou. Prakticky príklad je problém príležitostného chovateľa dobytku, ktorý chodí nevhodne obutý do chlieva, v ktorom sa nachádza veľké množstvo anaerobných mikroorganizmov. Ranami na jeho končatinách sa dostávajú do jeho organizmu a naše liečenie môže byť neúčinné, pokiaľ neurobíme niektoré ďalšie opatrenia, pri ktorých však musíme vedieť, že práve v poľnohospodárstve môžu byť veľkým problémom anaerobné mikroorganizmy alebo tzv. zoonákazy. Je veľmi dôležité si uvedomiť, že napríklad baktérie veľmi ľahko unikajú aktivite imunitného systému. Baktéria preniká cez povrchové bariéry kože a sliznice, na ktorých sú už prvé ochranné valy, ako je hlienová vrstva, pohyb sliznice, kefkový lem, ochranná mikrobiálna sféra a pod. Táto baktéria sa dostáva do organizmu, kde proti nej vzniká špecifická a nešpecifická imunitná odpoveď, ktorá sa skladá z dvoch faktorov, a to protilátkovej a bunkovej. Medzi najdôležitejšie nástroje nešpecifickej imunity je nutné počítať komplementový systém a medzi faktory bunkovej imunity je nutné počítať predovšetkým fagocytózu. Mikroorganizmu môže prejavovať rezistencie ku komplementu a teda sa jej tento imunitný systém vôbec nedotkne. Môžeme si povedať príklad baktérie *Escherichia coli*, ktorá dokáže vyvinúť faktory, ktoré aktivujú tento komplement alebo niektoré mikroorganizmy vytvárajú látky, ktoré sú prekážkou pre väzbu tohto komplementu na tento organizmus. Imunitný systém potom nemôže spôsobiť rozklad baktérie. Takýchto príkladov je celá rada. Taktiež niektoré mikroorganizmy dokážu vegetovať a dokonca sa i množiť vo vnútri tzv. makrofágov, čo sú bunky, ktoré pohlcujú mikroorganizmy. Hovorím to preto, že si obvykle predstavujeme, že imunitný systém musí dokonale likvidovať každý mikroorganizmus. K týmto dejom dochádza, aj keď je imunitný systém veľmi kvalitný a napriek tomu je mikroorganizmus múdrejší a prispôsobivejší. My musíme pomocou našej liečby rozbiť jeho obranu a imunitný systém špecificky zacieliť na tento mikroorganizmus.

SPIROCHETY

Spirochety sú špirálovité baktérie, do ktorých patria tri rody *Treponema*, *Leptospira* a *Borrelia*. Z prvého radu je známe predovšetkým *Treponema pallidum* ako pôvodca syfilis. So záťažou týmto organizmom sa stretávame veľmi zriedka, pretože tento mikroorganizmus je veľmi virulentný a teda stretnutie človeka s ním sa obvykle odohráva pod obrazom závažnej infekcie. Môžeme a však všeobecne stretnúť s mikroorganizmom, ktorý je veľmi oslabený a nespôsobí teda žiadne akútne príznaky aj pri prvotnej infekcie, a spôsobí naopak veľmi plíživo svojou prítomnosťou, predovšetkým v období, kedy sa z nejakého dôvodu

u človeka znižuje alebo zlyháva imunita. Tým dôvodom môže byť napríklad iné ochorenie, operácie, stres, depresie, vyčerpanie a pod.

Rod *Leptospira* patrí medzi zoonózy. Sú to parazity domácich aj divokých zvierat. Človek sa nakazí veľmi zriedka a sám ďalej túto infekciu neprenáša. Pre nás najdôležitejší je teraz rod *Borrelia*. Do rodu *Borrelia* počítame niekoľko druhov, a to *Borrelia recurrentis*, *Borrelia hermsii*, *Borrelia burgdorferi*, *Borrelia vincenti*. Najrozšírenejšia je *Borrelia burgdorferi*. Ochorenie sa prenáša predovšetkým infikovanými kliešťami, ale aj iným hmyzom. Stretávame sa i s názvom Lymfská borrelióza, a to podľa obce Lyme v USA, kde bola po prvý krát choroba zachytená. Borrelióza, ako ochorenie vyvolané borreliou býva ochorenie s typickými príznakmi vo svojej akútnej fáze. O tomto ochorení boli popísané silné monografie a jeho akútna forma nie je vhodná pre liečenie detoxikačnými postupmi pomocou informačných preparátov. Veľmi často sa však stretávame s formami chronickými, kedy napríklad ochorenie nebolo liečené vôbec. Je možné, že sa človek stretáva aj s borreliou, ktorá je oslabená a nevyvoláva známky akútneho ochorenia. Vzhľadom k tomu, že ide o spirochety, ktoré majú svoje špecifické vlastnosti môžeme predpokladať, že rovnako ako u ochorenia syfilis môže pri ochorení borreliou dochádzať k prenosu medzi matkou a dieťaťom, a teda k výskytu vrodených borrelióz. Samo ochorenie má nesmierne množstvo možných príznakov. Dokáže vlastne napodobňovať akékoľvek iné ochorenie a v literatúre je popísaných 50 až 60 rôznych príznakov. Môžeme povedať, že detoxikácia informačnými preparátmi v prípade chronickej borreliózy či vrodenej borreliózy je veľmi účinná. Len námatkovo sa môžeme stretnúť s ochorením kĺbov, kože, s psychickými príznakmi, s problémami vnútorných orgánov, ako sú črevá, žlčník, žalúdok, ale taktiež s ochoreniami nervových vlákien a pletení ako v oblasti motorického nervstva, tak aj vegetatívneho a senzitívneho nervstva. Pri borrelióze sa stretneme rovnako s psychickými symptómami. Preto patrí medzi prvé a základné vyšetrenie prístrojom SALVIA vyšetrenie ampulou *Borrelia*. Ak sa stretneme s pozitívnou odpoveďou, teda aplikácia preparátu SPIROBOR patrí medzi základné pokusy o riešenie problémov, nech sú akéhokoľvek druhu. Ako príklad psychických problémov pri ochorení chronickou borreliózou uvádzam zhoršovanie pamäte, únavu, neschopnosť myslieť, veľkú citlivosť ku stresom, klient uvádza príznak „všetko si veľmi beriem“. Ďalej pri ochorení borreliózou dochádza k závažným zmenám v imunitnom systéme, predovšetkým v oblasti autoimunity. Pri riešení rôznych zdravotných problémov nás nesmie zmiasť napríklad okolnosť, že sme celkom jasne vymerali prítomnosť borrelie, ale nedošlo k zmiznutiu príznakov. Musíme si uvedomiť, že niektoré zdravotné problémy nemajú pôvod len v jednej záťaži, ale môže byť prítomných viac záťaží súčasne. *Borrelia* je potom len jednou zo súčasti celkovej záťaže. Inokedy po aplikácii imunitných preparátov a SPIROBORU dôjde k rýchlemu zmiznutiu problémov a ku zlepšeniu ťažkostí. Obzvlášť niektoré oblasti sú veľmi zamorené týmto ochorením. Osobne som sa stretol s veľkým počtom takto postihnutých v strednom a východnom Slovensku, ale taktiež na Plzensku, a vôbec v oblastiach, kde je mnoho lesov a kde sú ľudia zvyknutí sa v lese veľa pohybovať. Mnohokrát sa môžeme stretnúť až s neskoršími dôsledkami chronickej borreliózy a to vo vyššom veku so závažnými kĺbovými problémami, problémami s chrbticou, postihnutím sedacieho nervu,

s rôznymi obrnami, kožnými ťažkosťami a pod. Je potrebné si uvedomiť, že pri detoxikačnej terapii nedôjde k likvidácii mikroorganizmu borrelie, ale dochádza k jeho kontrole imunitným systémom. Hneď ako by kvalita imunitného systému poklesla, došlo by k opätovnej aktivácii infekcie. Teda by sme mali upozorniť klienta, že bude treba počas ďalších rokov strážiť výskyt a aktiváciu tejto infekcie zvlášť v zložitejších životných obdobiach ako sú iné choroby, stresy z práce, rozvodu a pod., kde dochádza k zmenám v imunitnom systéme.

Pri detoxikácii od tejto záťaže teda používame celkom jednoduchú schému, a to je predovšetkým preparát z oblasti imunity spolu s preparátom SPIROBOR. Oba preparáty môžeme podávať súčasne, obvykle bez výrazných negatívnych príznakov.

GRAMPOZITÍVNE KOKY

Informácie o skupine grampozitívnych kokov sú uložené v preparáte KOKPLUS. Grampozitívne koky sa skladajú z niekoľkých rodov – mikrococcus, staphylococcus, enterococcus, streptococcus. Z rodu staphylococcus je pre človeka najdôležitejší *Staphylococcus aureus*.

Tento mikroorganizmus sa vyskytuje v bežnom okolí človeka a jemu blízkych zvierat. Úplne bežne sa nachádza u 20-50 % percent osôb. Asi tretina populácie patrí k trvalým nosičom staphylococca, u jednej tretiny sa vyskytuje veľmi často, u ďalšej tretiny občas *Staphylococcus* prakticky kolonizuje človeka hneď po jeho narodení a nepoškodzuje organizmus, a naopak pôsobí ako imunizačný stimul. Tento stimul vedie k pomerne dobrej odolnosti proti infekciám. K ochoreniam dochádza len pri oslabených obranných schopnostiach a pri poruche integrity kože. Vylučuje rovnako celú radu toxínov, ktoré sú predmetom inej kapitoly o bakteriálnych toxínov. Tu sa zmienim len o enterotoxínoch, čo je toxín, ktorý sa vylučuje do tráviaceho traktu. Je zaujímavý tým, že sa nezničí ani po 30 minútach varu. Ak je u človeka nájdený, môže, ale aj nemusí byť prítomný vlastný mikroorganizmus. Spôsobuje ochorenie tráviaceho traktu, ktoré má charakter akútneho črevného zápalu. Z ďalších ochorení kože, a to folikulitis, karbunkl, impetigo, panaricium, To sú všetko zápalové procesy na koži, vo vlasových folikulách, v mazových žľazách, v nechtoých lôžkach a pod. Ďalším staphylococovým ochorením je mastitis, zápal mliečnej žľazy, ktorá postihuje dojčiace ženy. V prsiach vznikajú abscesy, ktoré sa do mliečnej žľazy dostávajú cez trhliny kože. Taktiež osteomyelitis, zápal kostí je v 90 % spôsobený druhom staphylococcus aureus. Ten môže postihovať aj pľúcne tkanivo. Môžu vznikáť zápaly pľúc či zápaly čreva. Z uvedeného vyplýva, že nálezy, ktoré sa nachádzajú vo výteroch z hrdla či v spute, nemusia byť vôbec žiadnym spôsobom závažne. O infekcii staphylococcom budeme uvažovať predovšetkým pri zmienených hnisavých kožných problémoch. Rod mikrococcus je výhradne mikroorganizmus anaerobný, čo znamená, že potrebuje prístup vzduchu. *Staphylococcus* dokáže prežívať aj za neprítomnosti vzduchu. *Mikrococcus* sa vyskytuje na koži a pre človeka je patogénny len výnimočne, pri veľmi oslabenej imunite. Rad streptococcus je gram pozitívny kokus, ktorý sa vyskytuje na celej zemeguli. Je súčasťou slizníc dýchacieho ústrojenstva, môže kolonizovať aj sliznicu vaginálnu a je prítomný aj v tráviacom trakte. Rovnako slúži ako imunologický stimulans pre kvalitnú imunitu proti tejto

infekcií. Najčastejšie sa vyskytujúcim streptokokom je streptococcus biogenes, ktorý patrí do skupiny streptokokov beta-haemolitických. Býva príčinou zápalu faringu, infekcie kože a podkožia, ako je ochorenia nazývame Pyodermatitis a Erysipel. Môže tvoriť aj systémovú infekciu. Najnebezpečnejšie sú toxíny, ktoré streptokokus vylučuje, pretože majú podobnú antigénnu štruktúru, ako kĺbová výstelka alebo glomeruly ľudských obličiek. Dôsledkom týchto toxínov vznikajú zápaly obličiek, kĺbov, srdcové nitroblány a chorea minor. Záleží na protilátkovej odpovedi na tieto toxíny. V tom, ako už bolo povedané, spočíva najväčšie nebezpečenstvo infekcie streptokokom.

Opäť platí, že nález streptokoka na slizniciach neznamena automaticky patologický nález, a preto sa môže líšiť bakteriologický nález v stere od lekára s nálezom na prístroji SALVIA, pretože prístroj ukazuje na tie mikroorganizmy, ktoré sú príčinou problémov, a nie na ich samotnú prítomnosť. Bezpríznakové nositeľstvo streptokoka u detí a u mladších dospelých je veľmi časté. Rozšírenie je obmedzované normálnou flórou. Ochorenie vzniká až pri infekcii kmeňom, proti ktorému nemá hostiteľ protilátky. Pokiaľ napríklad infikujúci kmeň je producentom erytrogénneho toxínu a hostiteľ proti jeho antigénu nemá protilátky, môže vzniknúť horúčka s typickou vyrážkou. V poslednej dobe sa objavujú nové typy streptokokov, ktoré majú vyššiu virulenciu a ľudstvo proti nim nemá obranné látky. Je pravdepodobné, že tieto typy vznikajú na základe užívania antibiotík. Pomerne časté je aj umiestnenie streptokoka v žlčníku, kde sa môže nachádzať aj staphylococcus. Môže byť príčinou hnisavého empyemu žlčníka, ale predovšetkým môže byť zdrojom toxínov pre celý ľudský organizmus. Môže tak byť vlastným podnetom pre zápaly srdcového svalu a srdcových chlopní či reumatickej horúčky. Ďalším typom streptokoka je streptococcus agalacticae. Tento streptokok sa vyskytuje na mandliach, dýchacom trakte, tráviacom trakte aj vo vagíne. Ak je nosičom tehotná žena, môže ohroziť seba, ale najmä novorodenca. Preto sa nález tohto streptokoka vo vagína uvádza až u jednej tretiny vyšetovaných žien. Streptococcus pneumoniae spôsobuje infekcie prevažne v dýchacích cestách, a to v kombinácií s vírusovými chlamydiovými infekciami či mykoplazmatami, tzn. pri zníženej imunite. Streptococcus pneumoniae patrí k baktériám, ktoré sa množia v krvnom riečišti, čím môže spôsobovať pokles glykémie a okyslenie organizmu, čo môže byť pre niektorých chorých ľudí pomerne závažné. Napriek tomu patrí len do tzv. podmienených patogénov, ktoré uplatňujú svoju patogenitu len za určitých okolností. Streptococcus viridans je skupinou viridujúcich streptokokov, ktoré tvoria podstatnú časť normálnej flóry v dutine ústnej a horných dýchacích cestách. Napriek tomu môže na ne človek ochorieť, pretože sa chovajú ako podmienené patogény. Pri poraneniach dutiny ústnej a pri stomatologických výkonoch sa môžu dostať do krvného obehu a spôsobiť celkovú infekciu. Infekcia je daná obranyschopnosťou hostiteľa. Napríklad ak sa stretne viridujúci streptococcus s poškodenou výstelkou srdca alebo s vrodenou srdcovou chybou či inak poškodeným srdcom, môže vzniknúť bakteriálna endokarditída, ktorá je nebezpečná. Rovnako tak môže preniknúť viridujúci streptokok do medzihrudníka na meningy, do kostí či byť zdrojom infekcie pobrušnice, infekcie močového a genitálneho traktu. Streptococcus býva aj súčasťou

zubného plaku a poškodzuje sklovinu kyslými metabolitami. Streptococcus mutans sa podieľa na vzniku zubného kazu. Rad enterococcus býva pôvodcom infekcie močových ciest, žlčkových ciest, gynekologických zápalu a pooperačných komplikácií v dutine brušnej. Známym je príklad enterococcus faecalis, enterococcus avium alebo enterococcus durans. Problémom je, že rezistencia enterococca na antibiotiká narastá, takže enterococcus sa potom vyskytuje napríklad v nemocničných infekciách, a to v podobe veľmi odolných kmeňoch.

Súhrne možno povedať, že tieto grampozitívne koky nemusia byť za každú cenu pre človeka patogénne, stávajú sa len miernym patogénom. Nás nezaujímajú akútne infekcie, ktoré sú predmetom iného typu medicíny, ale chronické ložiská, ktorá, ako už bolo povedané, sú predovšetkým zdrojom toxínov. Tieto toxíny potom bývajú pri imunitných poruchách, predovšetkým pri tzv. autoalergických reakciách, zdrojom závažných ochorení. Preto sa pri liečbe týchto ochorení musíme snažiť likvidovať chronické infekčné ložiská na koži, na mandliach, v dutinách, v žlčníku, v gynekologických orgánoch, v čreve a pod. K tejto likvidácii sa nám hodí preparát KOKPLUS. Znovu pripomínam, že tento preparát je možné podávať až po vyšetrení imunitnej problematiky.

ANAEROBNÉ BAKTÉRIE

Anaerobné mikroorganizmy sa vyznačujú neschopnosťou existencie bez prítomnosti kyslíku. Okrem celkom anaerobných mikroorganizmov sa vyskytujú rovnako v mikrobiálnom svete tzv. fakultatívne-anaerobné mikroorganizmy, teda príležitostne anaerobné. Tie však nie sú predmetom preparátu ANAEROB. Anaerobné mikroorganizmy sa delia na sporujúce a nesporujúce, čo znamená tie, ktoré vytvárajú spory a tie, ktoré spory nevytvárajú. Sporujúce anaerobné tyčinky predstavujú predovšetkým rod Clostridium. Clostridi sú významná skupina baktérií, ktoré sú veľmi citlivé na kyslík a tvoria pokojné štádium nazývané spora. V prírode sú dosť rozšírené, vyskytujú sa v pôde, v bahne, v stajniach s dobytkom, v prachu a vegetácií. Rada druhov sa vyskytuje v hrubom čreve človeka. Väčšinou sú saprofytické. Pre človeka majú význam ako producenti metabolitov, ktoré sú využiteľné ako v potravinárstve, tak pri výrobe liekov. Len málo druhov je schopné vyvolávať ochorenie ľudí. Predovšetkým majú tú vlastnosť, že produkujú toxíny, ktoré sú veľmi, až smrteľne nebezpečné. Toxíny anaerobných mikroorganizmov sú spracované v preparáte MIKROTOX. Clostridie vyvolávajú tri typy ochorenia. Clostridium tetani a Clostridium botulinum vyvolávajú neuroinfekcie, teda toxické poškodenia nervového systému. Clostridium histolyticum vyvoláva nekrotizujúce infekcie vnútrobrušných orgánov, predovšetkým ich svaloviny a clostridia, ktorá vyvoláva zápaly v čreve, ako je nekrotizujúca enterokolitída, pseudomembranózna enterokolitída, čo je ochorenie typické pre hnačky. K tomu, aby Clostridiová infekcia vznikla, je určujúce prostredie vyjadrené zápornou hodnotou oxidoredukčného potenciálu. Záporný eH je u človeka len v čreve, vo vagíne a v dutine ústnej. V prokrvných tkanivách je eH kladné. Z jednotlivých druhov, ktoré sú v preparáte obsiahnuté, menujeme Clostridium botulinum, ktoré sa vyskytuje v potrave, vyvoláva otravu nervového systému nazývanú botulizmus. Predovšetkým sú to toxické neurotoxíny.

Zaujímavé je, že otrava botulotoxínom môže vzniknúť aj u kojencov, ktorí sa nenakazili, ale môže v ich čreve dôjsť k významnému namnoženiu a produkcii toxínov. Typickým príznakom tohto vzácneho ochorenia je svalová hypotómia a úporná zápcha. Clostridium tetani opäť vyvoláva svoje ochorenie kvôli neurotoxínom. Málokto si je vedomý toho, že Clostridium tetani sa nachádza ako súčasť normálnej črevnej flóry. K ochoreniu dochádza tá, že sa spóry Clostridia tetani dostávajú do rany, ktorá je hlbšia.

Vedľa tetanu z exogénneho zdroja však poznáme u človeka aj tetanus endogénny, kedy zdrojom spór je črevo alebo vagína. Okrem klasického tetanu existujú ešte ochorenia svalov, kedy sa nekróza odohráva vo vnútri živého svalu, alebo taktiež plynatá flegmona, kedy sa proces šíri medzi svalmi. Ďalej sa môžeme stretnúť s gangrénou napríklad steny žlčníka alebo čreva. V tom prípade je ochorenie sprevádzaná ťažkými hnačkami. Na týchto ochoreniach sa podieľa clostridium perfringens, septicum, difficile, histolyticum atď. Samozrejme, že predmetom v jeho použití informačného preparátu ANAEROB nie sú žiadne akútne infekcie. U človeka sa však môže vyskytovať infekcie latentné a tie môže niektoré zo zmiených príznakov simulovať. Napríklad disbióza čreva je charakterizovaná premnožením týchto anaerobných mikroorganizmov, ale tiež niektoré svalové problémy môžu znamenať výskyt anaerobných mikroorganizmov pri zmenách v imunitnom systéme

Druhou skupinou sú nesporelujúce anaerobné baktérie, z ktorých menujem napríklad peptococcus, peptostreptococcus, lactobacillus, Propionibacterium, Bifidobacterium, Actinomyces a pod. Ochorenie týmito anaeróbnymi obvykle prebieha ako hnisavé ochorenie a hnis je mimoriadne zápachajúci. Obvykle ide o ochorenie brušnej dutiny alebo ženských genitálií.

Niektoré z nich sú mimoriadne dôležitými obyvateľmi slizničnej flóry ženskej vagíny. Napríklad Lactobacillus acidophilus vylučuje látky, ktoré sú veľmi dôležité pre ochranu sliznice pred inváziou iných mikroorganizmov. Okrem toho môžu produkovať H₂O₂, teda peroxid, ktorý inhibuje iné baktérie. Napríklad ženy, ktoré trpia početnými zápalmi pohlavných orgánov, majú sliznicu obsadenú lactobacilmi, ktoré neprodukujú H₂O₂. Napodiv môžu byť laktobacily aj potenciálne patogénne. Niektoré druhy boli izolované z krvi pacientov trpiacich zápalom srdcovej nitroblány alebo sepsou. Rod Propionibacterium je zaujímavých svojim zástupcom Propionibacterium acnes. Tento mikroorganizmus sa môže uplatniť v zápalom procese mazových žliaz a môže byť súčasťou patogénnej flóry pôsobiaci pri rozvoji choroby akne vulgaris. Inak je pravdaže súčasťou bežnej kožnej flóry, teda u ochorenia akné musí byť dispozícia ešte v podobe metabolických zmien na koži. Preto sa niekedy podával dlhodobo tetracyklín, a to pre jeho účinok na tieto typy mikroorganizmov. Actinomyces vyvolávajú typické ochorenie, pri ktorom vzniká granulomatózny proces, ktorý môže postihovať všetky tkanivá. Typický je vznik mnohopočetných abscesov a následných jaziev. Predtým bolo toto ochorenie časté na krku a hovorilo sa jej krtica. V poslednej dobe sa naopak rozmnožilo na postihnutie maternice, a to za prítomnosti vnútrotelesného antikoncepčného telieska. V takom prípade ide o ochorenie ťažké. Nález pri použití prístroja SALVIA, ktorý upozorňuje na prítomnosť anaerobných mikroorganizmov, je pomerne častý, aj keď nie najčastejší z mikrobiálnej flóry. Prakticky vždy upozorňujeme na prítomnosť

črevnej disbiózy, ale taktiež môžem spomenúť príklad poľnohospodára, ktorý mal dolné končatiny posiate otvorenými ranami a v nedostatočnej obuvi chodil do chlieva. Infekcie anaerobnými mikroorganizmami veľmi zhoršovali jeho zdravotný stav. Ako už bolo uvedené, hlavné nebezpečenstvo však vzniká od anaerobných toxínov.

MYCOBACTERIUM

Rod *Mycobacterium* zahŕňa viac ako 50 druhov, medzi nich patrí aj pôvodcovia tuberkulózy a lepry, ale tiež len podmienené patogénne mikroorganizmy či nepatogénne druhy, ktoré sú bežnou súčasťou biotopu. V našom súbore detoxikačných preparátov je táto skupina spracovaná do skupiny MYCOBAC. *Mycobacterium tuberculosis* a *Mycobacterium leprae* sú najznámejšími zástupcami. Ďalej medzi tieto mikroorganizmy patrí rod *Nocardia* a *Nocardie*, ktoré sú považované za patogény. K vzniku ochorenia dôjde pri zníženej obranyschopnosti napríklad nádorom či imunosupresívne pôsobiacimi liekmi alebo AIDS. Samotná nokardióza je vzácne ochorenie pripomínajúce svojim priebehom tuberkulózu. Ako zaujímavosť možno uviesť, že nám prístroj SALVIA pozitívne ukáže na ľudí, u ktorých by sme predpokladali nález z kategórie miazmatického zaťaženia, a to konkrétne tuberkulinum. Preto sa mnohokrát vyskytuje u jedincov astentických, s bledou kožou, trpiacim horúčkovitým ochorením a malou odolnosťou voči infekciám predovšetkým respiračného a močového traktu. Nález tejto záťaže nebýva častým u našich pacientov, a preto aj podávaním tohto detoxikačného preparátu je doplnkové. Samozrejme, že sa nezaobráme žiadnym z akútnych ochorení mikroorganizmami spôsobujúcich tuberkulózu, lepru alebo nokardiózu.

MOLLICUTES

Mollicutes sa delia do dvoch rodov, *Mycoplasma* a *Ureplasma*. Oba rody sú spracované do preparátu MOLLICUT. Upozorňujem na veľký význam tejto záťaže pre našu prácu. Nachádzame ich veľmi často a odstránenie tejto záťaže je sprevádzaná značnou úľavou. Oba rody sa líšia zásadným spôsobom. *Mycoplasma pneumoniae* sa veľmi často vyskytuje v sliznici dýchacích orgánov. Existuje však aj *Mycoplasma hominis*, *fermentans*, *genitalium*, ktorá sa vyskytuje na slizniciach ľudských genitálií. Zásadný význam pre kvalitu slizníc ľudských genitálií má rod *Ureplasma*. Mollicutes sú zvláštne organizmy, ktoré boli najprv považované za vírus, avšak majú výrazne parazitický spôsob života. Žijú nalepené na povrchu epitelových buniek. *Mycoplasma pneumoniae* vyvoláva u človeka široké spektrum ochorení od infekcií asymptomatických cez mierne katary horných dýchacích ciest až po ťažkú *pneumoniae*. Môžu mať aj mimoplúcne dôsledky, a to zápaly stredného ucha, intravaskulárna kolagulácia, myokarditídy, perkarditídy, neurologické syndrómy, postihnutie tráviaceho ústrojenstva, kĺbov, kože a slizníc. Podľa mikrobiológov sa stále častejšie vyskytujú v nervovom systéme tak, ako klesá kvalita imunitného systému. Na príklade mollicutes si musíme uvedomiť, že problémy robí nielen vlastná infekcia, či symptomatická, či asymptomatická, ale aj alergická reakcia na tieto alebo akékoľvek iné mikroorganizmy a v neposlednom rade aj autoimunitná provokácia, tak ako bolo v kapitole o autoimunitě

vyvetlené. *Ureoplasma urealyticum* sa naopak vyskytuje veľmi často v močovom a pohlavnom ústrojenstve. Môže tak byť vyvolávajúcim agens pri všetkých druhoch močového a gynekologického zápalu. Ako som už uviedol, je nález veľmi častý, takže z praktického hľadiska by som odporúčal odstraňovať boreliového infekcie, ďalej potom mollicutes a grampozitívne koky, teda staphylokoka alebo streptokoka. Až potom prídu aj iné mikroorganizmy, napríklad chlamýdie, ako bude popísané v ďalšej kapitole.

CHLAMYDIE

Do týchto mikroorganizmov sa radí jediný rod *Chlamydia*, ktorý poznáme v štyroch druhoch, *Chlamydie trachomatis*, *pneumoniae*, *psittaci*, *pecorum*. Chlamýdie sú zvláštnym mikroorganizmami, ktoré majú veľmi účinné mechanizmy, ako sa vyhnúť likvidácií imunitným systémom. Preto ich veľmi často nachádzame v organizme aj cez veľmi dôslednú liečbu. Chlamýdie sa šíria pohlavnou nákazou, ktorá je veľmi rozšírená, takže sa uvádza zamorenosť populácie viac než 50 %. Náš nález chlamýdie však referuje o zhoršenej funkcii imunitného systému, a preto dôsledne môžeme chlamýdie liečiť po úplnom vyliečení imunity. Chlamýdiové infekcie často prechádzajú do chronických foriem a sú veľmi často príčinou neplodnosti, pretože spôsobujú ťahajúco prebiehajúce zápal, ktoré zapríčiňujú nepriechodnosť vajcovodov a tým už zmienenú neplodnosť. S chlamýdiou infekciou sa môžeme stretnúť aj pri zdurení trieslových lymfatických uzlín, ktoré býva sprevádzané horúčkou a zimnicou. Podobne sa však môžeme stretnúť aj s krčnou lymfadenopatiou či s napadnutím uzlín v oblasti konečníka. To záleží na type pohlavného styku. Aj keď sa ochorenie podľa, ktorého sa chlamýdie *trachomatis* volá – trachom sa nachádza predovšetkým v trópoch, subtropoch, aj u nás sa môžeme stretnúť s chronickými zápalmi oka spôsobených chlamýdiou. Chlamýdiové infekcie sú dnes podstatne častejšie ako infekcie gonokokové.

Chlamydia pneumoniae sa vyskytuje predovšetkým v dýchacom trakte a spôsobuje zápal vedľajších nosných dutín – sinusitídy, bronchitídy, pneumonia a iné zápal horných dýchacích ciest. Veľmi často rovnako vzniká alergia na tieto mikroorganizmy. Pomerne často u detí s ťažko ovládateľným kašľom uspejeme pri nasadení preparátu CHLAMYDI, ktorého súčasťou sú aj *Chlamydie pneumoniae*. *Chlamydia psittaci* spôsobuje ochorenie psittacózou, čo je ochorenie človeka v dôsledku kontaminácie nášho životného prostredia výkalmi infikovaných vtákov. Obvykle sa týmto spôsobom rozvíja ochorenie dýchacieho traktu – pneumonia.

ENTEROBACTERIACEAE

Patrí medzi gramnegatívne, príležitostné anaerobné tyčovité mikroorganizmy. Sú rozšírené po celom svete a sú patogénne pre človeka. Túto skupinu tvorí mnoho rodov *Escherichia*, *Klebsiella*, *Enterobacter*, *Citrobacter*, *Proteus*, *Morganella*, *Salmonella*, *Smigella*, *Yersinia*, *Vibrio*, *Streptobacillus*, *Aktinobacillus* a ďalšie. Samozrejme ako väčšina mikroorganizmov aj tieto vytvárajú svoj endotoxín, ktorý je prakticky vždy zdrojom ťažkostí. Tieto mikroorganizmy sa obvykle množia v črevnom trakte a prenikajú z črevného traktu do

krvného obehu, odkiaľ môžu vyvolávať systémové ochorenia či ochorenia ktoréhokoľvek orgánu. Množia sa hlavne v pečeni a v slezine. Často vyvolávajú ochorenia epidemického, niekedy endemického charakteru. Veľmi záleží na hygiene v danej oblasti. Niektoré mikroorganizmy tejto skupiny sa šíria prostredníctvom zvierat ako napríklad yersinia. Rada mikroorganizmov, ktoré patria do tejto skupiny, sú len podmienené patogénne. Pokiaľ existujú v črevnom trakte nerobia vážne problémy. Pokiaľ sa dostanú mimo črevnú trakt sú patogénne. Medzi príklady týchto mikroorganizmov patria napríklad *Escherichia coli*, *proteus*, *klebsiela*, *enterobacter*, ktoré vyvolávajú ochorenia močového traktu alebo *Sepseescherichia coli*, *klebsiela* či *proteus meningitidy*. Infekcie teda často bývajú z tzv. endogénneho zdroja, tzn. z tráviaceho traktu, ale môžu byť samozrejme zanesené aj z vonku, a to veľmi často pri chirurgickom lekárskom vyšetrení. Sú však infekcie, ktoré sú veľmi patogénne a spôsobujú brušný týfus, úplavica či dokonca dýmejový mor. Zmienime sa o niektorých zástupcoch, ktoré sú obsiahnuté v preparáte ENTEROBAC. Rod *Escherichia*, z neho poznáme predovšetkým *Escherichia coli* je bežným obyvateľom hrubého čreva. Pokiaľ sa dostane mimo čreva, vyvoláva predovšetkým ochorenia močových ciest, septické ochorenia, infekcie rán a hnisavé procesy. Premnožením v črevnom trakte niektoré kmene vyvolávajú hnačkové ochorenia. Rod *Klebsiela*, ktorej zástupcami sú predovšetkým *Klebsiela pneumoniae* alebo *Klebsiela ozaenae*, býva príčinou ochorenia dýchacieho traktu, ale taktiež močových ciest. Ochorenie sa vyskytuje u oslabených jedincov. *Enterobacter* môže spôsobovať ojedinele infekciu močových ciest a niekedy aj meningitídy. Rod *Proteus*, predovšetkým *Proteus vulgaris*, vyvoláva infekciu močových ciest, ale taktiež sa dostáva druhotne do rán či ju nachádzame pri zápaloch stredného ucha alebo pri angínach. Pri črevnej disbióze býva *proteus* v čreve premnožený. Veľmi dôležitý je rod *Salmonela*, pretože jeho zástupcovia spôsobujú veľmi početné ochorenia. Z hľadiska celostnej medicíny môžeme uvažovať o záťažou salmonelou aj po odoznení akútneho ochorenia a niektorí autori predpokladajú, že chronická infekcia salmonelou mení funkciu imunitného systému, črevného traktu a trávenia a vôbec, ale má aj dôsledky psychické. Ako zástupcov môžem vymenovať *Salmonelu typhi*, *paratyphi*, *murium*, *enteritis* a ďalší. Prototypom salmonelovej infekcie je brušný týfus. Chronická záťaž salmonelou je veľmi častá a uvažujeme nad ňou aj vtedy, keď lekárske vyšetrenie na salmonelu je negatívne.

Rozhodne odporúčam ešte ďalšie štúdium tejto problematiky, a to nielen z hľadiska infekčného, ale aj z hľadiska homeopatického a z hľadiska náhľadu niektorých celostných lekárov. Rod *Shigella* disenterie alebo *flexneri* je primárnym patogénom pre človeka a spôsobuje črevné hnačkové ochorenia. Neprenikajú však obvykle mimo čreva a nebývajú teda zdrojom infekcií v inej časti tela. Rod *yersinia*, z ktorého poznáme predovšetkým *Yersinii pestis*, čo je vyvolávateľ moru, ale aj *Yersinii enterocoliku* či *Yersinii pseudotuberculosis*, sú mikroorganizmy a vyvolávajú celú radu ochorení. *Yersinia pestis* vniká do lymfatických uzlín a napokon preniká do celého organizmu a ich hlavným infekčným zdrojom pre okolie sú nakoniec pľúca, ktoré podliehajú mohutnému zápalu, ale aj ďalšie yersinie sú zdrojom ťažkostí. Napríklad *Yersinia enterocolitica* zapríčiňuje závažné črevné ochorenie, ale predovšetkým na akútnej fáze tohto ochorenia nadväzujú zápaly kíbov

či Erythema nodosum. Na človeka sa prenášajú z infikovaného mäsa prasiat. Vibrio zástupca vibrio cholerae už svojím názvom dáva na vedomie známe ochorenie cholery. A koniec sa ešte zmienim o rode Haemophilus, ktorý sa predovšetkým svojim zástupcom haemophilus influenzae stáva častým zdrojom ochorenia u človeka. Neopuzdrené formy sa považujú za súčasť bežnej flóry horného dýchacieho traktu, ale môžu sa uplatňovať aj u akútnych a chronických bronchitíd. Vážnym ochorením je aj haemofilová epiglottitis, čo je obštrukčná laringitída. Časté sú aj haemofilové zápaly pľúc ako komplikácia chrípky. U novorodencov alebo slabších jedincov môžu byť tieto infekcie veľmi nebezpečné. Na novorodencov sa môžu preniesť aj s genitálneho traktu matky. Preto sa dnes vo svete deti očkujú proti haemofilovej infekcii. Pred érou antibiotík malo toto ochorenie 100 % úmrtnosť. Občas sa môžu vyskytnúť aj haemofilové zápaly srdcovej nitroblany, artritídy či infekcie močového traktu alebo glomerulonefritídy. Z toho vyplýva, že haemofilus, ale aj iní zástupcovia enterobacterie, budeme hľadať v celom organizme, nielen pri ťažkostiach v črevnom trakte. Ako som už uviedol, ide o veľmi častú diagnózu prístrojom SALVIA a odstránenie tejto záťaže považujem za dôležitú súčasť celkovej očisty od mikrobiálnej záťaže. Nie je možné uviesť žiadny charakteristický rys tejto záťaže, pretože ako už z textu vyplýva, môžu sa za určitých okolností dostávať kamkoľvek.

Typické býva ochorenie močových ciest, pretože pri premnožení týchto mikroorganizmov predovšetkým escherichia coli, ale aj ďalších v čreve sa mikroorganizmy dostávajú prostredníctvom krvných a lymfatických ciest do panvovej oblasti gynekologického a močového ústrojenstva. Bývajú teda nakoniec častým zdrojom zápalov týchto oboch ústrojenstiev. Preto je typickým činom celostnej medicíny, že pri recidivujúcich alebo chronických močových a gynekologických problémoch sanujeme najprv črevný trakt. V tomto prípade nám nie je nič platné podávať priamo ENTEROBAC, ale musíme odstrániť autoalergiu či alergiu z črevného traktu a musíme nastoliť symbiózu v črevnom trakte. Potom je nám umožnené veľmi ľahko zbaviť človeka ťažkostí s chronickými močovými či gynekologickými problémami.

GRAMNEGATÍVNE KOKY

Preparát, ktorý zahŕňa informácie o gramnegatívnych kokoch, sa nazýva KOKMIN. Zahŕňa v sebe rody Neisseria, Moraxella, Kingella, Branhamella, Acinetobacter. Najpodstatnejšie sú mikroorganizmy rodu neisseria, a to predovšetkým gonorrhoeae. Tento mikroorganizmus je pôvodom kvapavky a človek je jediným hostiteľom v prírode. Kvapavka je akútne hnisavé ochorenie prenášané pohlavným stykom. U mužov postihuje uretru a prostatu, u žien krček maternice alebo sliznicu konečníka a faryngu podľa spôsobov sexuálnych kontaktov. Ochorenie ľahko chronifikuje. Okrem bežne známych príznakov je potrebné upozorniť na prítomnosť neiserií v krčnej oblasti, a to v tonzile a faryngu, kde môžu vyvolávať akútnu aj chronickú angínu podobnú angíne streptokokovej.

Infekcia sa rovnako šíri do uzlín a do krvného obehu, vznikajú infekčné metastázy na membránach veľkých kĺbov alebo na endokardu, perikardu či na meningách. Ako u väčšiny

mikroorganizmov sa uplatňuje gonokokový endotoxín. Na túto záťaž je potrebné myslieť pri rôznych typoch chronických infekčných ložísk. Napríklad som sa stretol s urputnou prítomnosťou neiserií v mandliach a pod. Pri odstránení záťaže je potrebné myslieť na dokonale zvládnutie imunity, či už poškodenej rôznymi fyzikálnymi, či chemickými záťažami, ale rovnako poškodenej záťažami emocionálnymi, ako napríklad stresom či nevedomými emocionálnymi patologickými programami. Ďalšia Neisseria meningitidis, ktorá ako už hovorí názov, sa vyskytuje u človeka na mäkkých blanách. Nás však viac zaujíma ich výskyt na sliznici nosohltanu, kde sa môže vyskytovať bez príznakov alebo môže vyvolávať aj chronický zápal nosohltanu. Odtiaľ môže prenikať aj do krvného obehu. U oslabeného jedinca môže dôjsť aj k zápalu mozgových blán. Moraxella sa u človeka vyskytuje výnimočne a u zvierat vyvoláva zápaly očí. Taktiež ostatné rody vyvolávajú ochorenia človeka len vzácne a obvykle sa týkajú predovšetkým slizníc dýchacích ciest. Vďaka neiseriám môže byť relatívne často diagnostikovaná ako mikrobiálnu záťaž.

GRAMPOZITÍVNE TYČINKY

Rozdeľuje sa na sporulujúce a nesporelujúce. Zhrnuté sú v preparáte BACTERPLUS. Rod Bacillus, z ktorého poznáme predovšetkým Bacillus anthracis, ktorý spôsobuje ochorenie antrax. Vniká do kože poranením alebo vdýchnutím spór. Potom sa prejavuje ako zápal pľúc, ale aj postihnutím lymfatického tkaniva. Bacillus cereus môže vyvolávať otravu z potravín, a to za príznakov hnačiek alebo zvracania. Nebezpečné sú infekcie oka. V akútnej forme sú veľmi nebezpečné, v chronickej či latentnej forme ich môžeme považovať za mikrobiálnu záťaž, ktorú budeme hľadať. Z nesporelujúcich sú obsiahnuté v preparáte Lysteria a Erysipeloterix. Lysteria je infekčné ochorenie zvierat aj ľudí, ktoré môže prebiehať pod rôznorodým obrazom. Prvýkrát bolo ochorenie objavené u králikov a morčiat, ale nachádza sa napríklad u kryš a taktiež u iných zvierat. V minulosti bola lysterióza častou príčinou úmrtnosťou detí, a to asi v 50 rokoch po celej Európe. Lysteria patrí do vnútrobunkových parazitov. Do organizmu sa dostáva väčšinou tráviacim traktom, niekedy aj dýchacím a urogenitálnym traktom. Zvlášť ohrozené povolanie majú veterinári, mäsiari a ľudia stýkajúci sa zo zvieratami a ich mäsom. Veľmi nebezpečná je táto záťaž u tehotných žien, pretože poznáme aj formu vrodenej lysteriózy, ktorá u ženy nie je príliš vyjadrená, ale prenikajú do plodu a môžu plod významne poškodiť. Pribúda aj počet ochorení s tzv. endogénnymi zdrojov, pretože ako takmer všetky mikroorganizmy aj lysteria môže prežívať v tráviacom trakte a odtiaľ sa za určitých okolností dostať mimo tráviaci trakt a spôsobiť ochorenie. Lysterióza nemá žiadne typické príznaky, takže môže spôsobiť od zápalov slizníc až po zápaly lymfatických uzlín, ale existuje aj kožná forma atď. Erysipeloterix je veľmi rozšírený, vyvoláva ochorenie u domácich zvierat (oviec, kráv, koní, psov, sliepok) a voľne žijúcich zvierat. Najznámejšie ochorenie u prasiat poznáme pod názvom červenka. U človeka spôsobí ochorenie pod názvom erysepeloid, čo je ochorenie podobné ruža erysipelas, ale príčina je celkom odlišná. Erysipelas je spôsobená streptokokmi. Erysipeloid obvykle nachádzame u ľudí, ktorí spracovávajú mäso. Výnimočne sa môže mikroorganizmus dostať do celého organizmu a spôsobiť tým zápaly kĺbov alebo zápaly srdcovej nitroblány.

HELICOBACTER

Helicobacter pylori je pomerne špecifickým dôležitým mikroorganizmom, s ktorým sa často stretávame pri rôznych typoch chronických infekcií. Je príbuzný s ďalším mikroorganizmom, ktorý sa nazýva Campylobacter. Tieto mikroorganizmy sú združené v preparáte HELICOB. Campylobacter sa do ľudského organizmu dostáva použitím infikovanou potravou alebo vodou či kontaktom s nakazenými zvieratami. Infekčné postihnutie môže zostať lokalizované na tenké črevo, alebo mikrób prenikne do krvného obehu a vzniká systémové horúčkovité ochorenie, ktoré je sprevádzané hnačkami, bolesťami hlavy a horúčkou. Dôležitejší je pre nás Helicobacter, ktorý bol ako samostatný mikroorganizmus vyčlenený pomerne nedávno. Zvláštnosťou helicobacteru je, že sa dokáže adaptovať na žalúdočnú sliznicu a vyvoláva tak chronický zápal žalúdočnej sliznice a žalúdočné vredy. Diskutuje sa aj o vplyve helicobacteru na vznik zhubného nádoru žalúdka. Obdobne sa môže tento mikroorganizmus vyskytovať v dvanástniku. Okrem tejto lokalizácie ho však nachádzame aj v cievnej výstelke, kde často tvorí dôležitú súčasť komplexov vplyvov pri vzniku tepnovej sklerózy. Nie je vzácnosťou sa s ním stretnúť aj v nervovom systéme. Podstatné je, že je preukazovaný takmer v 100% u chorých s vredovou chorobou. Býva aj vyvolávateľom autoimunitnej reakcie. Ako väčšina mikroorganizmov pôsobí predovšetkým svojimi toxínmi, ktoré majú veľmi variabilný charakter. Disponuje aj veľmi účinnou obranou proti imunitným pochodmi, a to predovšetkým proti fagocytóze. Vlastný imunitný systém bez účinnej podpory nie je schopný mikroorganizmus likvidovať. K jeho likvidácii súčasná medicína používa trojkombináciu antibiotík, chemoterapeutika a vismut. Mikroorganizmus je prenosný a často sa prenáša kontaktom medzi matkou a dieťaťom, to znamená, že sa veľmi často vyskytuje v celých rodinách. Preparát HELICOB používame nielen pri riešení dispeptických ťažkostí či žalúdočných vredoch, ale taktiež pri riešení cievnej sklerózy, pokiaľ ho tam vytestujeme, či pri riešení niektorých nervových problémov.

NEGATÍVNE AEROBNÉ TYČINKY

Tieto typy mikroorganizmov sú spracované v preparáte BACTERMIN FERM. Za najdôležitejšie z nich môžeme považovať pseudomonas aeruginosa. Tento mikroorganizmus môže osídliť ľudského jedinca, bez toho aby došlo k ochoreniu. Podmienkami pre vznik ochorenia sú rôzne poruchy imunity, zhubné nádory, podávanie kortikoidov, psychofarmatík, antibiotík, operačné výkony a celá rada výkonov, ktoré predovšetkým súvisia s nemocničnou starostlivosťou. Ohrození bývajú aj novorodenci. Pseudomonas môže napadnúť ktorýkoľvek orgán od oka začínajúc až po močový trakt. V močovom trakte sa nachádza najčastejšie a pri chronických ťažkostiach na ňu musíme vždy myslieť. Pseudomonas bývajú hlavne súčasťou tzv. nosokomiálnych infekcií, čo znamená infekcií, ktoré sa vyskytujú v nemocničnom prostredí. Pseudomonada má ešte celú radu odlišných druhov, ktoré môžu spôsobovať pomerne závažné ochorenie, vždy obdobné ako u pseudomonady – zápal pľúc, zápaly močového traktu, zápaly rán, predovšetkým operačných. Ďalej je v preparáte spracovaný rad

legionella, čo sú svojrázne mikroorganizmy, ktoré sa vyskytujú ako v prírode, tak v priemyselných alebo domácich vodovodoch, odkiaľ sa môže oslabený jedinec nakaziť. Veľmi často spôsobujú ochorenia dýchacieho traktu, predovšetkým zápal pľúc, ale môže sa vyskytnúť aj v tráviacom trakte alebo v lymfatických cestách a v slezine či v črevách. Vyskytujú sa rovnako v klimatizovaných zariadeniach, vo vodných chladiacich systémoch, v rozvodoch teplej vody v hoteloch, v domácnostiach, nemocniciach. Odtiaľ pramení občasná epidemická nákaza. Ďalšie typy spracované v preparáte sú pomerne vzácne napríklad rod *alkaligenes* alebo rod *chrizeobacterium*. Niektoré mikroorganizmy tejto skupiny sú spracované vo zvláštnom preparáte, o ktorom ešte zmienka a to v preparáte ZOOINF. Je to napríklad *Francisella tularensis*, ktorá je pôvodcom tularémie, alebo rod *Brucella*, konkrétne *Brucella abortus*, *Brucella melitensis*. Známy je rod *Bordatella*, pretože jej zástupca *Bordatella pertussis* je pôvodcom čierneho kašľa. Hlavným nebezpečenstvom, ktoré prichádza od tejto *bordatelly* je toxín, ktorá patrí do kapitoly o mikrobiálnych toxínoch. Napriek tomu ide o ochorenie, proti ktorému je civilizovaná časť ľudstva očkovaná, pri vymeraní mikrobiálneho profilu meraného jedinca môžeme na tento mikroorganizmus naraziť pri zápaloch priedušnice alebo nosohltanu. Kašeľ má potom záchvatovitý charakter. *Bordatella parapertussis* vyvoláva u detí ochorenie, ktoré sa podobá dávivému kašľu. Tento kašeľ je záchvatovitý a vyskytuje sa u detí predovšetkým v noci. *Bordatella bronchiseptica* vyvoláva u zvierat chronické nádchy a zmieňujeme sa o nej ako o vedľajšom mikroorganizme, u ktorého nie je známa, že by sa vyskytoval u ľudí.

GRAMNEGATÍVNE FAKULTATÍVNE ANAEROBNÉ TYČINKY

Táto skupina je spracovaná v preparáte BACTERMIN MISC. Najvýraznejším druhom v tomto rode je *Vibrio cholerae*, pôvodca cholery. V našich diagnostických obrazoch nachádzame tieto mikroorganizmy veľmi vzácne. Obvykle sa prejavujú vo forme akútneho ochorenia, pretože je dosť virulentný, takže napadajú organizmus vo forme akútneho ochorenia. Produkujú však rôzne druhy toxínov, ktoré môžu po prekonanom ochorení zostať. Ďalším rodom je rod *Aeromonas*, ktorý je po celom svete veľmi rozšírený a vyskytuje sa už aj u človeka, čo predtým nebolo známe. Rovnako sa tieto mikroorganizmy prejavujú črevnými ťažkosťami. Rod *Pasteurella* postihuje predovšetkým ľudí, ktorí prichádzajú do styku s chorými zvieratami, ktoré ochorením týmto mikroorganizmom často trpí. Prenos sa môže udiť aj uhryznutím od psa či mačky. V tomto prípade rana hnisá a zle sa hojí. Pri preniknutí do organizmu môžu spôsobovať zápaly mozgových blán, zápaly močového mechúra, celkovú sepsu alebo infekcie respiračného traktu. Ostatní príbuzní vyvolávajú ochorenia len málokedy. To je opakom rodu *Haemophilus*, predovšetkým *Haemophilus influenzae* je príčinou bakteriálnych zápalov mozgových blán u detí a typ *ducreyi* je pôvodcom pohlavného ochorenia, tzv. mäkkého vredu. Proti ochorenia spôsobených *haemophilus* existuje vakcína, avšak aj po vakcinácii nezabráňime nositeľstvu, kedy mikroorganizmy kolonizujú predovšetkým oblasť nosohltanu. Stretávame sa pomerne často s týmto mikroorganizmom pri ochoreniach dýchacieho traktu, pri akútnej aj chronickej

bronchitíd. Jeho úloha je veľmi komplikovaná, preto tieto mikroorganizmy môžeme nachádzať aj u ľudí, ktorí sú celkom bez príznakov. U ľudí so slabšou imunitou môžu vyvolávať aj hnisavé sinusitídy, konjunktivitídy, otitídy. Vážnymi ochoreniami sú obštrukčná laryngitis a epiglottitis. Ak sa u novorodenca prejaví smrtiaca haemofilová pneumonia, ako pôvodcu možno spravidla preukázať mikroorganizmus v genitálnom trakte matky. Najobávanejší je zápal mozgových blán, ktorý pred érou antibiotík mal 100% mortalitu. Nie je vzácné sa s týmto mikroorganizmom stretnúť pri zápaloch kĺbov, srdcovej nitroblány alebo obličiek.

RICKETTSIA

Zahrňuje samotné rickettsie, erlichie a coxiella. Rád Rickettsiales zahŕňa zvláštny druh mikroorganizmov, ktoré sú podobné ako vírusy vnútrobunkových parazitmi, avšak majú výbavu ako gramnegatívne baktérie. V tomto rode sa vyskytuje celá rada druhov, ako napríklad *Rickettsia prowazekii*, *Rickettsia typhi*, ale aj *Rickettsia clocvatca*, ktorá bola objavená na Slovensku. Ochorenia vyvolané týmto druhom mikroorganizmov je možné rozdeliť na tyfové a na kožné ekzantémové horúčky. Týfus, ktorá je známy pod menom škvrnitý, je spôsobený rickettsiami, ktoré prenáša šatňová voš. Ďalšie rickettsie prenášajú kliešte, komáre, blchy a iný hmyz. Erlichie vyvolávajú horúčkovité ochorenie so zdurenými uzlinami. Dominuje malátnosť, bolesť hlavy, svalové bolesti a pod. Ochorenie nie je vážne. Tento typ mikroorganizmov je rovnako prenášaný kliešťami. Coxielózy ako tretí typ tohto rodu vyvolávajú ochorenie nazvané Q horúčka. Obvykle postihuje respiračný trakt a má horúčkovitý priebeh. Občas sa vyskytuje aj zdurenie pečene a sleziny. Závažnejšie sú ochorenia vyvolané toxínmi rickettsií, ktoré sa vyskytujú napríklad ako príčina alergií a iných ochoreniach. Podstatne je v tejto chvíli sa o nich zmieniť preto, že obvykle tam, kde nájdeme toxíny, nájdeme aj záťaž vlastnými rickettsiami. Za zmienku stojí ochorenie kĺbového väziva, opuchy a zdurenie vyvolané práve reakciou organizmu na rickettsi a jej toxíny. Tento rod je spracovaný do informačného preparátu RICKETI.

PARAZITY

Parazitológia sa zaoberá infekciami človeka organizmami živočíšneho typu, teda prvokmi, červami a členovcami. Parazity sa niekedy vyvíjajú u jedného hostiteľa, napríklad u človeka alebo striedajú vo svojich vývojových štádiách rôzne živočíchy. Niektoré parazity škodia svojou aktivitou, iní škodia skôr v dôsledku obranných mechanizmov, ktoré svojou prítomnosťou vyvolávajú, ale taktiež na nich môžu vznikať alergie. V neposlednom rade istým mechanizmom vyvolávajú zmeny v imunitnom systéme, ktoré sa prezentujú ako oslabenie. Zvlášť u detí je nutné odstraňovať parazity, aby došlo k úprave imunitného systému. Informačné spektrum parazitov je uložené v preparáte PARA PARA. Je samozrejmé, že ak niektorí parazity, ako napríklad pásomnica a iné, sú fyzicky prítomné, informačné preparáty nestačia na ich odstránenie a musia byť odstránené už vyskúšanými antiparazitálnymi prostriedkami. Niektoré parazity sa vyskytujú len v určitých lokalitách a zemepisných šírkach, iní sú rozšírení po celom svete. V súčasnej dobe, kedy turistika aj

práca vedie ľudí na najrôznejších oblastiach tohto sveta a naopak do strednej Európy prichádzajú mnohí ľudia z opačných končín sveta, musíme sa venovať aj parazitom, ktoré predtým boli prakticky vylúčené v našich lokalitách a územiach. Preto je aj dôležité sa anamnesticky opýtať na cesty do exotických krajín, ale aj na styk s jedincami z exotických, tropických či subtropických krajín. *Trichuris trichuria* spôsobuje trichuriózu. Vyskytuje sa všade na svete, predovšetkým v trópoch a subtropóch. Spôsobuje ako obvykle tráviace problémy. *Trichinella spiralis* je známy svalovec, kozmopolitný parazit tenkého čreva a svalových vlákien. U nás nebol dlhodobo zachytený. Slabé nákazy ako u väčšiny parazitov nemusia spôsobovať žiadne problémy a môžu existovať bez povšimnutia. Silnejšie nákazy znamenajú črevné problémy a neskôr intenzívne bolesti svalov, opuchy tváre a pod. Altitičový členkovci a krúžkovci sú poslednou čel'ad'ou. Tieto organizmy neprichádzajú do úvahy pre liečbu informačnými preparátmi, pretože do nich patria predovšetkým kliešte, zákožka svrabová, roztoče, vši, blchy, ploštice či pijavice. Tieto organizmy síce prenášajú rôzne choroby, ale sú pre naši diagnostiku neprístupné.

PROTOZOA

Protozoa, teda prvoky, sa uplatňuje ako parazity črevného traktu, urogenitálneho traktu alebo centrálného nervového systému. Patrí medzi nich napríklad *Trypanosoma*, ktoré prenášačom je mucha ce-ce s charakteristickým rozšírením do krčných uzlín, ale aj s celkovými príznakmi, predovšetkým malátnosťou, anémiou, bolesťami hlavy atď. K prvokom patrí aj *Leishmania*, ktorá sa samozrejme delí do rôznych druhov. Charakter ochorenia je celkom individuálny a rozličný. Ďalej je to *Giardia intestinalis*. Ako už názov hovorí, ide o prvoka žijúceho v črevnom trakte, naopak *Trichomonas vaginalis* je prvok, ktorý sa nachádza v urogenitálnom trakte a prenáša sa predovšetkým pohlavným stykom. U ľudskej populácie sa nachádza až v 5 %. V dôsledku tejto nákazy vznikajú zápaly pošvy s výtokmi, ktoré môžu postihovať aj ďalšie gynekologické orgány. Aj u žien sa až 50 % nákazy odohráva celkom asymptomaticky. U mužov je to až 90% nákazy. Ďalej *Entamoeba histolytica* je prvok, ktorého poznáme pod názvom ameby. Postihuje predovšetkým črevný trakt, ale vyskytuje sa aj mimo neho. Môžeme ho nájsť v pečeni, pľúcach, mozgu a v sliznici. *Toxoplasma gondii* spôsobuje ochorenie toxoplazmozu. Ide o veľmi časté závažné ochorenie, ktoré je prenášané zvieratami. Preto je spracovaná tiež v preparáte ZOOINF, ktorý združuje nákazy prenášané zvieratami. Za nebezpečenstvo v tomto ohľade sa považujú mačky a iné mačkovité šelmy, ktoré vylučujú toxoplazmu stolicou. Človek je jedným z možných medzihostiteľov tohto parazita. S toxoplazmovou infekciou sa stretne približne 40% ľudí. Infekcia je nebezpečná ak sa vyskytne u tehotných žien, pretože buď prichádza k potratu alebo ovplyvňuje vývoj plodu. Ochorenie sa prejavuje zdurením uzlín, horúčkou, bolesťami hlavy, svalov, ale môže mať aj ďalšie celoorgánové prejavy. Považuje sa za nebezpečnú predovšetkým pre tehotné ženy a malé deti pri styku s mačkou. Malária je spôsobená parazitom nazývaným *Plasmodium*. Človek sa nakazí uhryznutím komárom. Parazity infikujú červené krvinky človeka, v ktorých prebieha ďalší vývoj tohto parazita. Črevná *Coxsackia* sa

vyskytuje po celom svete a spôsobuje črevné ochorenie. Môžu potom v črevách prežívať ako chronická záťaž. Podobne sa chová aj mikrospora. Červy-helminthy. Motolice sú červy plochého tela, ktoré v dospelom stave merajú niekoľko milimetrov až centimeter. U človeka parazitujú v dospelom stave v najrôznejších orgánoch. U nás existuje potenciálne riziko infekciou motolicou pečenej. Schistosoma sa u nás nevyskytuje a v mnohých krajinách tohto sveta spôsobuje predovšetkým tráviace a močové problémy a krvnou cestou sa dostávajú do akéhokoľvek orgánu. Pečeňové, pľúcne, črevné trematodózy spôsobujú problémy už podľa mena. Pásomnica môže patriť medzi parazity, na ktoré môžeme diagnosticky upozorniť, ale liečba patrí do inej kategórie. Hlísty, medzi ktoré patrí *strongiloides stelcolaris* alebo hadíky črevné, parazitujú v čreve človeka. V čechách sa vyskytujú vzácne. Zato mrla detská je u nás celkom bežný, typicky sa prejavuje dráždením v oblasti análneho otvoru. U detí môže viesť k poruchám psychiky, ale aj k poruchám imunitného systému. Podobným parazitom je *ascaris* alebo škrkavka detská, ktorá žije v tenkom čreve človeka. *Toxocara*, teda psia alebo mačacia škrkavka je veľmi častá aj v našich krajinách a jej zdrojom sú psy a mačky, ktoré sa dostanú na pieskoviská a iné miesta, kde šíria tohto parazita. Známa je forma orgánová a forma očná. Filária sa vyskytuje v tropických a subtropických oblastiach a môže patriť medzi červy, ktoré sú zobrazené v známom Eskulapovom znaku, ako sa navíjajú na palicu. Postihuje lymfatický systém, spôsobuje mohutné opuchy končatín, elefantiázu a pod. Migrujúce červy sa môžu objaviť kdekoľvek, predovšetkým pod kožou, na končatinách, na tvári alebo v oku.

INFEKČNÉ OSÍDLLENIE KOŽE A SLIZNÍC

Túto kapitolu považujem za dôležitú preto, že sa stretávame s rôznymi kultivačnými nálezmi, ktoré ako lekári, tak pacienti interpretujú ako patologické, aj keď ide o mikroorganizmy, ktoré sa bežne na koži vyskytujú. Druhým dôvodom je, aby sme si uvedomili, ako je zabezpečovaná imunita kože a slizníc. Jedným z dôležitým faktorov tejto imunity je prítomnosť mikrobiálneho filtra, ktorý so svojou existenciou stará o tom aby sliznicou a kožou neprenikali iné patologické mikroorganizmy. Každý jedinec je po narodení postupne osídlený mikroorganizmami z vonkajšieho prostredia. Je teda podstatné, na akom kontinente a v ktorej časti žije. Je totiž osídlený mikroorganizmami zo svojho životného prostredia. Za normálne mikroflóru sa obvykle považujú len baktérie, len vzácne plesne, ale nikdy vírusy. Do povrchu ľudského tela môžeme zahrnúť kožu, ale aj sliznice tráviaceho, močového a dýchacieho ústrojenstva. Všetky tieto sliznice sú trvalo kolonizované obmedzeným počtom druhov, ktorých výber je daný lokalizáciou charakteristický. Vzájomný kvantitatívny vzťah medzi susednými druhmi je udržiavaný v rovnováhe. Zloženie mikroflóry sa udržiava konštantné, pokiaľ nie je rovnováha narušená zmenami chemickej či fyzikálnej povahy alebo pokiaľ sa nezmení vnútorná situácia organizmu napríklad vplyvom hormonálnych zmien či podávaním rôznych liekov, hlavne antibiotík. Je veľmi ťažké stanoviť, aké je úplne správne zloženie tejto mikroflóry, pretože súčasní jedinci sú úplne všetci presýtení antibiotikami, cytostatikami, imunosupresívami, rôznymi cudzorodými materiálmi atď. Hlavným bakteriálnym druhom na koži je *Staphylococcus epidermis* a *Staphylococcus hominis*. *Staphylococcus aureus* sa vyskytuje aj v oblasti konečníka, ale napríklad aj na sliznici nosnej.

Na koži sa tiež môžu vyskytovať plesne ako candida, tullopis ale pitysporum. Najväčšie osídlenie je v uzavretých priestoroch, ako je podpažie, medziprstové priestory na nohách alebo perineum medzi dolnými končatinami. V respiračnom trakte sa bežne nachádza Staphylococcus aureus. Taktiež na mandliach sa objavujú rôzne druhy streptokokov napríklad Streptococcus pneumoniae, Neiseria meningitis a Haemophilus influenzae. Staphylococcus aureus kolonizuje horné dýchacie cesty obvykle na prechodnú dobu, ale nemusí znamenať žiadne ochorenie. Problematicky je výskyt Streptococcus biogenes, ktorý sám o sebe nemusí znamenať žiadnu infekciu, ale je nebezpečný pri uvoľňovaní antigénov. V tráviacom trakte sa vyskytuje veľmi mnoho mikroorganizmus. Už v ústnej dutine sa vyskytuje Streptococcus mutans, ale aj bacteroides, fusobacterium, leptotrichie, aktinomyzeti, bifidobacteria atď.

Najviac mikroorganizmov sa potom nachádza v čreve. Smerom ku konečníku množstvo mikroorganizmov stúpa. V hrubom čreve bolo indentifikovaných viac ako 400 druhov, ktoré je možné považovať za normálnu flóru hrubého čreva. Z tohto množstva viac ako 95% tvorí anaerobné baktérie ako bacteroides, bifidobacterium, peptostreptococcus, clostridia. Po podaní antibiotík sa rozmnožujú mikroorganizmy, ktoré sú pokladané za patogénne ako Proteus pseudomonas atď. Zvláštna situácia nastane pri premnožení Clostridium difficile, ktorý tvorí toxín a ten spôsobuje ťažký zápal čreva. S týmto zápalom sa môžeme stretnúť po podaní antibiotík. Zmeny mikrobiálnej sféry v tráviacom trakte znamenajú pre organizmus nielen nebezpečenstvo prítomnosti týchto mikroorganizmov, ich rozmnožovanie do ostatných častí tela, kam prenikajú pomocou krvného a lymfatického obehu, ale tiež produkciu toxínov a produkciu metabolitov. Dismikróbia býva príčinou celkových ťažkostí najrôznejšieho rázu. Dismikróbia spôsobí rovnako zápal črevnej sliznice, jej vyhladenie, poruchy funkcie payerských plakov a následne zhoršenie imunitného systému. Prienik mikroorganizmov z čreva cez krvný a lymfatický trakt môže ovplyvniť zdravotný stav v ktorejkoľvek časti tela. Predovšetkým sa však dotýka močového a gynekologického traktu. V močových cestách je normálne osídlená len sliznica prednej časti močovej trubice. Medzi normálnu flóru považujeme Staphylococcus epidermis, Enterococcus faecalis, ale aj Escherichia coli proteus. Upozorňujem preto, že sám nález candidy ale staphylokoka či streptokoka na koži alebo na slizniciach našich orgánov neznamená ešte patologické ohrozenie, môže však byť celkom normálnym alebo prechodným nálezom vez akýchkoľvek patologických dôsledkov. Náš diagnostický prístroj nám však ukazuje len tie situácie, ktoré sú zdraviu škodlivé a nie je možné diagnostikovať prítomnosť akýchkoľvek neškodných typov mikroorganizmov.

PRIONY

Ďalším mikroorganizmom, ktorý na seba púta v posledných rokoch pozornosť je prión. Termínom prión sa rozumie patogénna infekčná bielkovina o ktorej sú zatiaľ len veľmi strohé znalosti. Objavil ju Američan Stanley Prusiner, ktorý dostal Nobelovu cenu. V roku 1972 na univerzite v San Franciscu vyšetroval pacientku s Creutzfeld-Jakobovou chorobou. Táto choroba postihuje asi jedného človeka na milión obyvateľov ročne. Je známe, že sa podobala ochoreniu kuru, ktoré sa vyskytovalo medzi kanibalmi v Novej Guinei, ktorí jedli mozgy mŕtvych, a ovčie klusavce-scrapie, čo je už 200

rokov staré ochorenie oviec. Slovo prión je zloženina slov proteín a infekčný. Na začiatku sa všetci domnievali, že ochorenie je spôsobené akýmsi pomalým vírusom, ale zmienený vedec našiel zvláštnu bielkovinu – proteín, ktorá neobsahuje žiadne nukleové kyseliny ako všetky ostatné mikroorganizmy. Vďaka tomuto vedcovi je dnes známe, že existujú dva typy priónov. „Dobré“, ktoré celkom prirodzene existujú v nervových bunkách a „zlé“. Tie zlé sa šíria priestorovým usporiadaním a majú schopnosť pôsobiť na bielkoviny v ľudskom mozgu a vyvolávať v nich degeneratívne zmeny. Zlé prióny pravdepodobne môžu vzniknúť náhodnou mutáciou, ich zrod môže byť podmienený dedičnosťou, ale prenášajú sa aj zjedením infikovaného tkaniva alebo chirurgickými nástrojmi a pod., pretože bežné dezinfekčné opatrenia nie sú proti priónom nič platné. Znovu opakujem pri našu techniku veľmi závažnú vec. Patologické prióny môžu vzniknúť náhodnou mutáciou alebo vplyvom dedičnosti. Cesta infekcie z nakazeného tkaniva nemusí byť dávno tak častá. To je dôležité vzhľadom k pacientom, ktoré sa môžu dozvedieť, že konštatujeme priónové zaťaženie, a teda ich spájajú priamo s BSE, teda s postihnutím mozgu, ktoré rovnako spôsobujú patologické prióny. Pokiaľ existuje v organizme bežný fyziologický prión, tak na bielkovinu, ktorú tvorí, pôsobí dobre proteáza a tá ju prirodzene odbúrava. Zatiaľ čo patologický prión nie je proteázou odbúravaný, pre nás je veľmi podstatná nasledujúca informácia. Prióny a ich bielkoviny sa vyskytujú predovšetkým v lymfatických, miazgových tkanivách, teda v mandliach, slezine, apendixe, čreve, thymuse, uzlinách a v pečeni. Priónová bielkovina zatiaľ nebola nikdy preukázaná vo svaloch. Z týchto orgánov, ktoré som menoval, sa za určitých okolností začne prión šíriť. Mení svoje usporiadanie, množí sa a zmení metabolizmus bunky. To je hlavný dôsledok výskytu patologického priónu. Prión môže cestovať, a to obvykle do centrálného nervstva. Cesta priónov nie je dobre známa. Akonáhle začne pôsobiť v centrálnom nervstve, v každom prípade robí problémy. Nemusí to však byť zmienená demencia alebo spongiformný rozpad mozgu, ale môžu to byť rôzne druhy nervových a psychických problémov. To je závislé na tom, ako aktívna je táto bielkovina, ktoré okrsy zasahuje a ako rozsiahle má pôsobisko. BSE je jednou z foriem postihnutia patologickými priónmi. Podobné formy dnes nachádzame u mačiek a u zvierat chovaných v zoologickej záhrade. Vo voľnej prírode toto ochorenie nebolo zaznamenané. Teda pravdepodobne na toto ochorenie pôsobí stres, ktorého pôvodcom je človek. Pokiaľ som upozorňoval na výskyt v lymfatickom tkanive, črevách, pečeni alebo kostiach, potom môžu do istej miery robiť problémy aj fyziologické proteíny, pokiaľ sa začnú rozmnožovať. Preto budeme na priónovú infekciu uvažovať u akéhokoľvek ochorenia miazgového tkaniva, akéhokoľvek ochorenia nervového systému, ale aj ochorenia kostnej drene, pečene a ďalších orgánov, pretože miazgový systém sa nachádza takmer v akomkoľvek orgáne. Podstatné je, že sa mení metabolizmus týchto orgánov a orgán so zmeneným metabolizmom je náchylný k ďalším záťažiam, či už fyzikálneho alebo biologického charakteru. Teda ľahšie ochorenie ako infekciou, tak zmení svoju funkciu pod vplyvom anorganických záťaží. Orgán napadnutý priónmi môže teda vykazovať ako ochorenie metabolického pôvodu, tak ochorenie infekčné alebo záťaž akýmikoľvek typom toxínov. Je nutné upozorniť na to, že záťaž priónmi nemusí v každom prípade znamenať veľké nebezpečenstvo pre budúcnosť. Na to nepoznáme zatiaľ súvislosti a je zrejmé, že sa mnohokrát človek na niekoľko desiatok rokov zbaví problémov. Je však potrebné, aby jeho organizmus bol schopný ustrážiť mutáciu z fyziologického priónu na patologický prión, ktorý v každom prípade spôsobí rôzne choroby. Pripravme sa, že záťaž priónmi vytestujeme u mnohých ľudí. Informačnou technikou bol vytvorený nasledujúci preparát PRIOBES, ktorý je súhrnom ako priónov, tak priónových bielkovín. Bude teda najčastejšie používaným preparátom. Ďalej je tento preparát PRIOBES

prítomný napríklad v ANAERGU a v rade komplexov, s ktorými sa zoznámime neskôr. Ak podávame ANAERG, zároveň tým podávame informáciu PRIOBES a teda pracujeme už pri podaní ANAERGU s metabolizmom a s ozdravením lymfatického systému Upozorňujem, že prióny sú veľmi významná záťaž, s ktorou je zatiaľ možné nakladať jedine informačnou technológiou. Do budúca sa iste ukážu nejaké preparáty, ktoré zabraňujú šíreniu priónov, ba dokonca môžu spôsobiť ústup výskytu priónovej bielkoviny. V súčasnej dobe sa experimentuje s Chlorpromazinom, to je neuroleptikum užívané proti schizofrénii, a Quinacrine, ktorý sa v minulosti nasadzoval proti malárii.

VÍRUSY

Vírusy sa líšia od ostatných mikroorganizmov nielen malými rozmermi, ale celkom zásadne svojou inou biologickou povahou. Nerastú, nedelia sa a nemetabolizujú. S živými organizmami ich spája len jedna vlastnosť, a to, že majú genetický kód pre vlastné množenie. Genetická informácia vírusov je zapísaná v jednom type nukleovej kyseliny, a preto ich delíme na DNA vírusy a RNA vírusy. Hostiteľská bunka spracovaná vírusovou genetickou informáciou ako svojou vlastnou. To znamená, že vírusy sú vnútrobunkové parazity. Vírusy sa nemnožia, ale sú pomnožované hostiteľskou bunkou. Preto, že v našom organizme existujú len niektoré bunky, ktoré dovoľujú reprodukciu niektorých vírusov, môžeme tak vírusy rozdeliť podľa príchylnosti k určitým tkanivám na vírusy neurotropné, dermatotropné, lymfocytotropné, glandulotropné alebo pneumotropné. To znamená, že určité typy vírusov nachádzame takmer výhradne v tkanivách určitého orgánu. Bunky, ktoré dovoľujú a priamo prevádzajú množenie vírusov, sa nazývajú bunky permissívne. Pre našu prácu sú dôležité aj nepermissívne bunky, pretože tieto bunky sú zdrojom latentnej infekcie. Vírus sa prichytí na bunke, preniká do nej, jeho genetický kód sa integruje do chromozómu bunky a môže v bunke latentne, teda skryto perzistovať. Za určitých okolností, ktoré ovplyvňujú bunkový metabolizmus, sa môže nepermissívna bunka zmeniť na permissívnu a dochádza k tzv. aktivácii latentnej infekcie. Takýto vplyv na bunku môžu mať rôzne hormóny, neurotransmitery, prostaglandíny, lymfokiníny a ďalšie iné nástroje medzibunkové komunikácie. Tkanivá, kde dochádza predovšetkým k pretrvávaniu týchto latentných infekcií, sú nervové tkanivá a bunky imunitného systému. Tieto dve tkanivá sú častým zdrojom a rezervoárom latentnej vírusovej infekcie, a tým aj zdrojom aktivácie nákazy v organizme. Nie sú však tkanivami jedinými a výlučnými. Preto sa s latentnou infekciou môžeme stretávať aj v iných tkanivách. Za procesom aktivácie vírusov môžu stať niektoré vplyvy ovplyvňujúce imunitný systém, ako je psychický či fyzický stres, za jeho predstaviteľov môžeme považovať napríklad ochorenia, operáciu, zložité situácie v zamestnaní, v rodine atď. Porušovať imunitný systém môže aj prítomnosť niektorých bunkových jedov, ktoré požívame spolu s potravinami, ako sú niektoré konzervačné a iné látky upravujúce potraviny, pesticídy, rôzne chemikálie, ťažké kovy, rádioaktivita. Zvýšenie metabolickej aktivity umožňuje obnovenie množenia vírusov a tým aj znovuobjavenie infekcie, jej recidívy alebo aktivácie. To sú príklady, kedy sa stále opakovane aktivizuje EBV, CMV HIV a podobne. Príkladom je aj pomerne vzácne ochorenie, ktoré sa nazýva subakutná sklerozujúca panencefalitída. Toto smrteľné postihnutie

centrálnej nervovej sústavy je spôsobená aktiváciou osýpkovej infekcie, ktorá môže pretrvávajúť v ľudskom organizme celé roky a aktivizovať sa celkom neočakávane po nejakom podnete alebo vírusom coxsackie B vo svalových bunkách. Aktivácia týchto vírusov môže hrať závažnú úlohu v etiológii niektorých typov chronického únavového syndrómu. Vplyv vírusov taktiež nemôžeme celkom oddeliť od vzniku nádorov. U niektorých nádorov bol preukázaný vírusový pôvod, pretože všetky živočíšne bunky ľudského organizmu obsahujú bunkové onkogény, ich rozjazd je potlačený. Môže však byť aktivovaný tým, že sa do bunky dostanú určité vírusy, ktoré sa nazývajú onkovírusy a ktoré majú deliberujúci vplyv na onkogén. Už je známych niekoľko ďalších možností ako vírusová infekcia môže uvoľniť expresy bunkového onkogénu. V živote týchto mikroorganizmov je celá rada zaujímavostí. Istou filozofickou zaujímavosťou je, že vírus má obvykle záujem, aby nezahubil svojho hostiteľa, pretože ako bolo povedané, tak môže prežívať jedine v bunke hostiteľa a tam sa môže množiť. Ak je niektorý kmeň vírusov príliš agresívny, virulentný a zabíja svojho hostiteľa, tak obvykle po nejakom čase sa jeho aktivita znižuje a zaradí sa tak medzi nesmrtiace infekcie. Rozdiel je len pri vírusoch, ktoré príležitostne napadajú človeka a jeho hostiteľom sú zvieratá, ako vírus Ebola, a niektoré teórie predpokladajú i prestup vírusu HIV z opíc na človeka a pod. Prednosť majú tí mutanti, ktorí vyvolávajú ľahšie formy ochorenia s dlhodobým vylučovaním vírusov a jeho rozmnožovania. Pri vírusovom ochorení obvykle nepríjemné pocity, ktoré cítime, pochádzajú z imunitnej odpovede na vírus. Preto sa pri rade vírusových ochoreniach uvádza, že je výhodnejšie netlmiť imunitnú odpoveď organizmu, napríklad neznižovať priemernú horúčku, aj iných spôsobom neovplyvňovať aktivitu našej imunity napríklad antibiotikami a ďalšími liekmi. Stretávame sa s veľkým množstvom vírusov, ktoré sú adaptované na človeka ako na svojho výhradného hostiteľa, napríklad poliovírusy, herpetické vírusy, eb vírusy, cytomegalovírusy a iné, medzi ktoré môžeme zaradiť adenovírusy, papo vírusy, vírusy hepatitídy a ďalšie. Ak vírus napadne ľudský organizmus, infekčný proces môže byť zastavený prostriedkami špecifickej aj nešpecifickej imunitnej obrany v ktorejkoľvek etape. Dobrá fungujúca obrana likviduje nákazu už v mieste primárneho pomnoženia, napríklad na sliznici, takže nákaza prebehne bez zjavných klinických príznakov. Inokedy sa uplatní imunologické mechanizmy až v štádiu preniku do organizmu, avšak zabráni propagácii infekcie k cieľovým orgánom, v ktorých môže vírus prežívať. Pokiaľ dôjde k plne rozvinutému ochoreniu, s postihnutím cieľových orgánov je infekcia v imunitne normálnych jedincov postupne eliminovaná. Za niektorých okolností sa síce organizmus úspešne vyrovná so šírením infekcie, ale nie je schopný ju celkom 100% likvidovať a potom vzniká perzistentná infekcia. Taká perzistentná infekcia, to znamená napríklad pretrvávanie adenovírusov v mandliach a iných lymfatických vegetáciách alebo pretrvávanie vírusov rubeoly, cytomegalovírusov alebo vírusov chronickej hepatitídy. Tieto tkanivá s perzistujúcou infekciou sú potom zdrojom nákazy pre okolie. Od tejto perzistujúcej infekcie sa líšia, ako už bolo povedané, latentnou infekciou, kde vírus vo forme genetickej informácie pretrváva v bunkách a za určitých okolností pri oslabení organizmu dochádza k aktivácii pomnoženia vírusov s príslušnými občasnými klinickými prejavmi. Príkladom je opakujúci sa herpes simplex alebo herpes zoster. Ďalej môžeme uvažovať o pomalých

vírusových infekciách, ktoré sa vyznačujú veľa rokov trvajúcim stavom pokoja a aktiváciou predovšetkým za podmienok veľkého poklesu imunity. Toto pomalé vírusové ochorenie potom vedie obvykle k vážnym zdravotným následkom. Ako som už uviedol, rada nepríjemných príznakov sprevádzaných infekciou je vyvolaná obrannou reakciou organizmu. Horúčka, bolesti vo svaloch, nechutenstvo sú spôsobené prenikaním cytokínínov do krvného obehu. Aj zápal, ktorého pôvodcom sú vírusy, nie je v podstate vírusový, pretože oni zápal vyvolať nevedia, ale ide o obrannú reakciu organizmu na infekciu. Preto, ako už bolo povedané, býva veľakrát dobré nechať infekciu prebehnúť a naopak podporovať imunitný systém v jej likvidácii. To je taktiež odpoveď na niektoré otázky, či sa majú podávať informačné preparáty v priebehu infekcie. Odpoveď znie áno, pretože podporuje imunitnú odpoveď a tým zabráni usídleniu vírusov, teda ich perzistencii alebo existencii pomalých vírusových infekcií. Za závažný mechanizmus považujeme aj tvorbu imunokomplexov na podklade vírusových infekcií. Vírusové povrchové antigény sú často produkované pri chronických a recidivujúcich infekciách v nadbytku a blokujú tak veľkú časť kapacity špecifických protilátok. Tak vzniká imunokomplex, ktorého množstvo niekedy presahuje poriadkovú kapacitu fagocytov. Imunokomplexy potom cirkulujú prechodne alebo dlhodobo v krvnom obehu, upchávajú kapiláry, usadzujú sa na stenách ciev, na membránach v obličkách alebo na výstelke kĺbov či v mozgových blanách atď. Na mieste, kde sú vychytané, pôsobia potom zápaly, a sú teda príčinou chorôb. Pociťujeme bolesti vo svaloch, kĺboch, svrbenie, žihľavku a iné kožné prejavy. Toto nebezpečenstvo teda vzniká pri chronických infekciách s trvalou produkciou vírusov a vírusových antigénov. Klinické následky potom nazývame glomerulonefritis, artritída, periarteritída a pod. Odstraňovanie imunokomplexov je jedným z pozitívnych účinkom niektorých preparátov, napríklad Wobenzymu. Iný proces, s ktorým sa často stretávame sú prejavy autoimunity. V priebehu niektorých vírusových nákaz vznikajú protilátky proti vlastným tkanivám. Môže to byť napríklad spôsobené podobnosťou niektorých antigénnych vlastností vírusov s antigénmi tkanivá hostiteľa. Imunitný systém potom nie je schopný rozpoznať vírus od tkanivá. Celej akcii napomáha zlá rozpoznávací schopnosť imunitného systému. Za autoimunitné choroby potom považujeme radu chorôb rôznych tkanív, čreva, kĺbov, obličiek, srdca, nervovej sústavy. Cestou k tejto autoimunitnej reakcii je zlepšenie funkčnosti a rozpoznávacej schopnosti imunitného systému a odstránenie chronickej vírusovej infekcie. Pri slove odstránenie alebo likvidácia si musíme uvedomiť, že žiadny ani informačný preparát nie je schopný úplne zlikvidovať vírusovú reakciu v našom organizme. Na to sú vírusy príliš „inteligentné“ a majú celú radu obranných mechanizmov, ktorými sa chráni pred likvidáciou našou imunitou. Optimálne je, keď dosiahneme neutralizáciu či inaktiváciu celej infekcie a imunitný systém je schopný túto infekciu udržovať v pokoji. Je potrebné si uvedomiť, že ako rastliny, tak živočíchy a teda aj človek, v sebe obsahujú celý mikrobiálny svet, vírusy v tom počítajú. Sme teda hostiteľom pre milióny mikroorganizmov, ktorých sa nemôžeme zbaviť a svoje telo dokonale vyčistiť, ako by bolo prianím mnohých ľudí. Snáď v tomto bode zvlášť platí propagačný slogan o vesmíre a nás, pretože skutočne sa v nás nachádza celý ďalší svet, ktorý je pozorovateľný len mikroskopom a mnohokrát ani ním nie. Proti väčšine

závažných vírusových chorôb vzniklo očkovanie, takže bývame očkovaní proti detskej obrne-poliomyelitis, alebo proti osýpkam, rubeole, príušniciam. V poslednej dobe boli vyvinuté aj vakcíny proti chrípke, hepatitíde A, hepatitíde B a je snahou vyrobiť aj vakcíny proti HIV a iným vírusovým ochoreniam. Problémom je, že tieto vakcíny môže mať dlhodobé dôsledky, a to napríklad tým, že môžu vyvolávať autoimunitnú odpoveď alebo vznik imunokomplexov, či môžu pretrvávať v tkanive a byť zdrojom problémov. K tomu účelu je vytvorený preparát DEIMUN AKTIV, ktorý v sebe zahŕňa informácie o známych očkovaniach a je schopný pomôcť organizmu vyrovnáť sa a vyčistiť od pozostatkov očkovania. Pri využití informačných preparátov k boju proti vírusovým infekciám musíme postupovať určitým, presne daným spôsobom. Ak náš imunitný systém nie je celkom v poriadku, je použitie protívírusového informačného preparátu márne. V prvom rade musíme vybudovať dokonale fungujúci imunitný systém. Protívírusová imunita je špecifickým druhom imunity, ktorá, ako bolo prácou s diagnostickým prístrojom preukázaná, má predovšetkým najväčšieho nepriateľa v našej psychike. Akonáhle naša psychika pracuje proti imunitnému systému, čo sa stáva bežne, ten sa nedokonale rozvinie a my nemôžeme podávať protívírusový informačný preparát. Preto je nutné v prvom rade odstrániť patologický emocionálny program preparátom EMOCE, ktorý je tiež obsiahnutý v preparátoch ANAERG, NO DEGEN alebo IMUN. Mnohokrát sa napriek tomu stretáme s recidívami infekcie, napríklad pri herpetických infekciách a v tom prípade je potrebné riešiť stres, ak má zjavne podľa prístroja dopad na imunitný systém. Taktiež musí byť imunitný systém očistený od chemikálií, pesticídov a mikrobiálnych toxínov, ktoré majú vo svojej náplni prácu likvidovať imunitný systém. Samozrejme, že samé mikroorganizmy vylučujú látky, ktoré oslabujú funkčnosť imunitného systému a tým sa chránia samé pred likvidáciou. Teda vírusové toxíny, bakteriálne toxíny, rickettsiové toxíny, plesňové toxíny sú nepriatelia imunitného systému, a preto ich musíme z organizmu odstraňovať. Až potom si môžeme byť istí, že s pomocou informačného preparátu ANTIVEX alebo GRIPIN sa podarí inaktivovať vírusovú infekciu a maximálne využiť schopnosti imunitného systému k jeho likvidácii.

DNA VÍRUSOV

Zmieňme sa teraz o niektorých zástupcoch jednotlivých čeľadí. Poxviridae – k týmto vírusom patrí predovšetkým vírus varioly. Je to ľudský vírus, ktorý bol zaznamenaný už pred našim letopočtom, ako príčina pravých kiahní, ktoré už v tej dobe napadali vo forme epidémií, až pandemií celý vtedajší svet. V 19. storočí bolo vynájdené očkovanie a predpokladá sa, že v roku 1777 bol ako príčina nákazy na svete vyhubený. Vírus vakcínie je veľmi podobný vírusu varioly a preto ho Jenner použil v roku 1796 k vakcinácií proti kiahňam. Vírus bol izolovaný z rany na ruke dojičky krávk. Len na okraj sa zmieňujem o tom, že očkovanie môže mať komplikácie, a to buď priamo v mieste očkovania, kde môže vzniknúť gangréna, alebo u ekzematikov môže byť vírus zanesený do ekzemového zápalu, u tehotných žien môže vírus cez placentu infikovať plod. Vzácne sa vyskytne aj vírusový zápal mozgu, ktorý má na pôvodcu tento vírus. Dnes sa už proti variole neočkuje. Vírus molluscum contagiosum spôsobuje vznik malých kožných nádorov veľkosti niekoľkých milimetrov. V

určitému veku dieťaťa ustupuje toto ochorenie samovoľne. Herpesviridae – súčasťou tejto čeľade je herpes simplex. Prejavy tohto ochorenia sú dosť známe, ale tento vírus môže byť prítomný aj ako pôvodca iných ochorení. Môže byť napríklad príčinou bolesti hlavy, ak sa usadzuje v tzv. senzitivných gangliách mozgu. Vírus herpes simplex je neurotropný vírus prežívajúci výhradne v nervovom systéme a môže sa po nervových vláknach šíriť. Jeho nebezpečná forma je napadnutie rohovky oka. Môže byť príčinou rôznych ochorení srdcového rytmu, ale taktiež u oslabených jedincov môže postihovať ďalšie časti nervovej sústavy aj mozog, čo je potom veľmi vážne ochorenie. Vírus varicella – zoster vyvoláva nepravé kiahne a pásový opar. Upozorňujem, že sa často už vlastné ochorenie môže komplikovať sekundárnou infekciou najmä staphylokokmi. Rovnako môže dôjsť k zápalu pľúc, mozgových blán alebo mozgu. Prejav vírus herpes – zoster znamená vždy oslabenie imunity. Ak sa opakuje častejšie, potom ide celkom zjavne o súčasť širšej poruchy imunitného systému. Neprijemné sú neuralgie, ktorá často pretrvávajú aj mnoho rokov po odoznení vlastnej infekcie. Vírus ebsteina barrovej (EBV) bol objavený v roku 1946 a je veľmi častým vírusom u ľudského jedinca. Je to veľmi zvláštny vírus, ktorý vie manipulovať s imunitným systémom. Mení a transformuje bunky, teda môže byť aj súčasťou niektorých typov nádorov. Najčastejšie ochorenie, ktoré vírus spôsobuje je infekčná mononukleóza, ktorá postihuje uzliny aj pečeň. U všetkých týchto vírusov si vieme predstaviť latentnú infekciu alebo perzistujúcu infekciu. Preto je možnosť odstránenia dôsledkov tejto infekcie pomocou informačnej terapie veľmi dôležitá. Pri akútnych chorobách vírusového pôvodu liečba informáciami nie je nič platná, ale pomáha organizmu pri likvidácii vírusu do budúcnosti, takže sa nezriekame podávania informačných preparátov aj v priebehu akútneho ochorenia. Rovnako musíme počítať s tým, že vírusové infekcie sa môžu komplikovať ďalšími bakteriálnymi infekciami. Napríklad pri infekčnej mononukleóze, ktorá často napodobňuje bežnú angínu, sa môže nachádzať na mandliach Streptococcus biogenes, ktorý je potom zavádzajúcim momentom pre diagnostiku ochorenia. Pri chronických bolestiach v krku budeme testovať nielen príóny, ale predovšetkým aj vírusovú záťaž. Tým môžeme odstrániť recidivujúce zápaly, ktoré mnohokrát navonok vyzerajú ako zápaly bakteriálne. Aj pri infekčnej mononukleóze sa môžeme stretnúť s chronickou formou, ktorá sa prejavuje únavou, nízkymi teplotami, zápalmi v hrdle, zdurenými uzlinami, bolesťami kĺbov a rôznymi prejavmi alergií. Ako už bolo povedané, aj pri niektorých typoch nachádzame EBV, a preto môžeme predpokladať účasť tohto vírusu na vzniku ochorenia. Je to napríklad u dosť častej Hodgkinovej choroby čiže lymfómu. EBV je prakticky stálym nálezom u väčšiny chronických únavových syndrómoch. Cytomegalovírus, ďalej DMV je vírus, ktorý môže spôsobiť jak ochorenie, ktoré prebehne celkom nepozorovane, až napríklad detské ochorenie týmto vírusom, čo môže viesť k smrti alebo k vážnym následkom, ako je mentálne oneskorenie, hluchota a pod. U oslabených jedincov prejde do chronickej infekcie, ktorá môže spôsobovať veľmi nepríjemné príznaky ako sú stále nízke teploty, bolesti svalov, únavu, črevné a iné ťažkosti. Ďalej sú v komplexe informačného preparátu ANTIVEX obsiahnuté herpesvírusy 6,7,8. Majú podobnú symptomatológiu a sú predovšetkým spoločníkmi pri ochorení HIV.

Čeľaď Papoviridae predstavuje predovšetkým Papillomavírus. Tento vírus spôsobuje rôzne nádorky na koži a slizniciach alebo hyperpláziu slizníc a kože. Je spojený aj s niektorými nádormi a predovšetkým jeho prítomnosť nachádzame pravidelne pri epiteliálnych problémoch na krčku maternice. Ľudské papillomavírusy sú vírusy, ktoré predstavujú typickú pomalú infekciu, ktorá môže bez zvláštnych príznakov trvať roky aj desiatky rokov. Prežíva predovšetkým v obličkách. Pri aktivácií v priebehu imunitného oslabenia sa šíri do centrálnej nervovej sústavy, kde spôsobuje závažné ochorenie spojené s likvidáciou myelinových pošiev. Prejavuje sa potom zhoršovaním motoriky reči, zraku a zmenami psychiky. V akútnej forme ide o smrteľné ochorenie. Adenoviridae – tento druh nákazy sa usídli v bunkách obličiek a v lymfatickom tkanive a môže v nich pretrvávajúť celé desiatky rokov bez zjavných príznakov. Nachádza sa v 30-40% lymfatického tkaniva, teda v mandliach, bez toho aby zjavnou príčinou nejakých problémov. Akútne infekcie sa prejavujú zápalmi horných dýchacích ciest, zápalmi mandlí až zápalmi pľúc. Ide o veľmi častú akútnu infekciu. Parvoviridae – jeho zástupcom je ľudský parvovírus, je pôvodcom tzv. piatej detskej choroby, ktorá sa prejavuje predovšetkým na koži detí erytémom, až exantémom.

Ďalšou čeľaďou sú retroviridae, k nim patria onkovírusy, ktoré indikujú vznik sarkómov, leukémie, lymfómom alebo niektorých karcinómov prs, ako bolo u niektorých živočíchoch preukázané. Do tejto čeľade patrí aj vírus imunologickej nedostatočnosti, čiže HIV vírus. Informácia tohto vírusu nie je súčasťou žiadneho z informačných komplexov, pretože nemáme skúsenosti s ovplyvňovaním tejto choroby a preto zatiaľ nechceme umožňovať záujemcom zaoberať sa touto chorobou. Chronické vírusové nákazy sú veľmi častým problémom, veľmi častou záťažou a vyvolávajú rôzne ťažkosti, predovšetkým nervového pôvodu, ako je únavový syndróm alebo známky chronického zápalu mozgu, pečene, miazgového systému aj kože, a na druhej strane sú pravidelnými účastníkmi autoimunitných reakcií. Stretávame sa však aj s klasickými reakciami na vírusy a v súčasnej dobe sa zaoberáme diagnostikou imunokomplexov, ktoré môžu spôsobovať veľmi vzdialené ťažkosti, pri ktorých vlastný vírus nediagnostikujeme, aj keď je v pozadí celého problému. Ide teda o veľmi závažnú záležitosť v oblasti informačnej medicíny. Veľký dôraz kladieme na prevenciu, ktorá je umožnená prácou s imunitou a predovšetkým prácou s emocionálnymi patologickými programami, ktoré výrazne znižujú protivírusovú imunitu. Zaoberať sa však musíme aj už existujúci vírusovými nákazami, pretože sú prakticky pevnou súčasťou takmer všetkých chronických chorôb. Preto aj naďalej budeme venovať eliminácií tejto záťaže značnú pozornosť.

RNA VÍRUSY

Čeľaď Orthomixoviridae – zástupcom týchto vírusov sú vírusy chrípky. Len pre zaujímavosť sa delia do typov A,B,C. Zaujímavosť týchto vírusov je v tom, že nové a nové epidémie vznikajú vždy s trochu rozdielne geneticky vybavenými kmeňmi, ktoré pravdepodobne vznikajú rekombináciami medzi zvieracími a ľudskými vírusmi. Hlavným

zdrojom pre ďalšiu vlnu epidémií sú prasatá. Tieto vírusy sú spracované do zvláštneho preparátu GRIPPIN. Pre našu činnosť je podstatné, že vírus chrípky môže v ľudskom organizme pretrvávajúť celé desaťročia, teda v preparáte GRIPIN sú spracované vírusové kmene od roku 1950. Mnohokrát je môžeme nájsť v nervovom tkanive predovšetkým pri závažných chorobách, ako je skleróza multiplex a pod. Čeľaď Paramyxoviridae, do ktorej patria vírusy parainfluenzi, ktoré spôsobujú zápaly horných dýchacích ciest a vírusy príušníc, spôsobujúce známe ochorenie. Ďalej do tejto čeľade patria vírusy osýpok, ktorých prejavy sú známe, ale ako už bolo v predchádzajúcom texte uvedené, môžu niekedy spôsobiť aj vážne ochorenie, pretože môžu pretrvávajúť vo svalových tkanivách po celé roky aj desaťročia. Ďalším zástupcom sú pneumovírusy, a to predovšetkým ľudský respiračný vírus, ktorý sa vyskytuje bežne u ľudí na celom svete a spôsobujú pomerne závažné ochorenia dýchacieho ústrojenstva. Ohrozenou skupinou sú malé deti. Čeľaď Picornaviridae zastupuje predovšetkým enterovírus, ktorý sa delí na poliovírusy – vírusy vyvolávajúce detskú obrnu. Tieto vírusy nie sú vyhubené a nachádzajú sa občas v mikroflóre čreva u zdravých jedincov. Vlastné akútne ochorenie je veľmi dramatické. Vírus coxsackie sa delí na vírusy A a B. Sú pomerne často preukázateľné našimi metódami, napríklad pri únavovom syndróme, ale taktiež u nepravidelnosti srdcového rytmu, kedy postihuje nervový aparát srdca. Bežne sa prejavuje ako tzv. letná chrípka. V preparáte ANTIVEX môžeme nájsť aj echovírusy a enterovírusy. Rod Erhynovírus zahŕňa pôvodcu nádchy, pretože napáda predovšetkým sliznicu nosa a horných dýchacích ciest. Pretože existuje viac ako sto antigénne odlišných serotypov ľudských rhynovírusov, ktoré sa ešte vzájomne krížia, nie je možné proti týmto vírusom vytvoriť ani informačný preparát, ani očkovaciu látku. Okrajovo sa stretáme s calcivirusmi, s rotavirusmi, orbivirusmi, čo sú vírusy spôsobujúce predovšetkým črevné problémy, pretože sa menia v povrchovej vrstve buniek tenkého čreva. Orbivírusy sa prenášajú kliešťami a hmyzom a vzostup protilátok bol preukázaný u ľudí s postihnutím centrálného nervového systému. Jednoznačný vzťah infekcie k určitej chorobe však nebol preukázaný. Čeľaď coronaviridae spôsobuje predovšetkým zápaly horných dýchacích ciest a je bežnou infekciou po celom svete. Z predchádzajúceho textu vidíme, ako mnoho vírusov môže spôsobovať zápaly horných dýchacích ciest. Z tohto dôvodu nemáme žiadnu ambíciu vyriešiť týmito informačnými preparátmi akútne vírusové ochorenia a ako hlavný cieľ si kladieme zvýšenie slizničnej a ďalšej imunity, ktorá potom obvykle stačí vyriešiť tieto ľahšie infekcie hneď na začiatku. Dôležité je taktiež zvýšenie otužilosti sliznice dýchacích ciest, a to niektorými jógovými prvkami, výplachmi, dychovými cvičeniami, otužovaním vodou alebo saunou. Skôr okrajovo sa v preparáte nachádzajú arbovírusy, buniviridae, togaviridae, ktoré podľa doterajších skúseností nie sú pre našu prácu podstatné. Prítomný je vírus rubeoly, ktorý spôsobuje bežnú infekciu u detí. U dospelých býva rubeola komplikovaná bolesťami kĺbov alebo zmenami v krvnom obraze. Problémom je intrauterinná infekcia v prvých mesiacoch gravidity, čo môže viesť k infekcii plodu a jeho poškodeniu. Táto oblasť je však dosť starostlivo sledovaná gynekológmi. Proti infekcii samozrejme existuje aj očkovanie. Flaviviridae sú vírusy, ktoré spôsobujú rôzne druhy zápalov mozgu, a taktiež vírus žltej zimnice. Vírusový zápal mozgu je pomerne častým ochorením, pretože tieto vírusy sú

prenášané kliešťami a iným hmyzom. Preto sa ochorenie nazýva kliešťová encefalitída. Pôvodcami tejto kliešťovej encefalitídy sú spracovaní v preparáte FSME. Pretrvávanie dôsledkov tejto infekcie sa veľmi často v populácií prejavuje ako únavový syndróm spojený s pocitom ospalosti a s pocitom straty pamäte. Môže tiež znamenať prítomnosť chronických neurologických ťažkostí a zmeny psychiky. Pretože sa v našich podmienkach nachádza veľmi mnoho ložísk tohto vírusu, napríklad na Berounsku, Strakonicku, Karlovarsku, v okolí Hradce Králové, Brna, Olomouca, Výškova a Ostravy, sú aj dôsledky ochorenia časté. Pokiaľ prebehlo akútne v závažnej forme a bolo diagnostikované, je to celkom jasné, ale veľmi mnoho infekcií prebieha v ľahkej abortívnej forme. Ochorenia nie sú rozpoznávané a sú často zamieňané za virózy. Vírus ďalej pretrváva a mnohokrát je prevádzané očkovanie, až keď infekčný materiál perzistuje v nervovom tkanive. Môžeme sa stretnúť s dôsledkami prezistujúceho vírusu encefalitídy aj po očkovaní. Diagnostika následkov ochorenia či perzistencie vírusu je v našich podmienkach veľmi častá. Čelad' Rhabdoviridae je pre nás významná predovšetkým vírusom besnoty, čo je veľmi vážne ochorenie vo svojej akútnej forme. My však môžeme uvažovať aj o chronických perzistujúcich vírusových záťažiacich. O tom svedčí napríklad prípad ženy, ktorá imigrovala do Austrálie, kde sa besnota nevyskytuje a po niekoľkoročnom pobyte zomrela na besnotu. Analýza kmeňa izolovaného zo zomrelej potvrdila ázijský pôvod. Veľmi významní sú vyvolávatelia vírusových hepatitíd. Je to vírus hepatitídy A, ktorý pomerne málokedy prechádza do chronickej formy. Zato vírus hepatitídy B má veľkú tendenciu perzistovať v organizme a navodzovať vznik chronickej hepatitídy. Tieto vírusy sú rovnako častým zdrojom masívnej produkcie imunokomplexov, z ktorých vznikajú špecifické ochorenia tak, ako už bolo popísané a pritom je dôvodom a príčinou chronickej hepatitída. Rovnako sa chronickej hepatitída v dôsledku infekcie hepatitídou B často mení na pečňovú cirhózu alebo hepatocelulárny karcinóm. Praxou môžem potvrdiť, že patologické pečňové testy signalizujúci hepatitídu B sa po našej liečbe veľmi úspešne upravujú. V tomto prípade je veľmi nutné pracovať s imunitou, ale predovšetkým s jej dôležitou zložkou, a to autoimunitnou reakciou. V neposlednej rade je potrebné očistiť pečňové tkanivo od sprievodných infekcií, ktorými býva často chronickej borrelia alebo EBV nákaza. Vírusy hepatitídy C sú známe až od 70-tych rokov vďaka diagnostickému pokroku. 80 % týchto infekcií vedie k rozvoju chronickej formy ochorenia. Množenie vírusov v pečeni je sprevádzané zápalom a nekrózou buniek. Tieto prejavy však nebývajú spôsobené vlastnou vírusovou aktivitou, ale skôr uplatnením imunopatologických mechanizmov obrany, to znamená predovšetkým autoimunitných reakcií. Pri zistení hepatitídy B je teda v prvom rade nutné regulovať autoimunitnú aktivitu. Možno však pomocou informačných preparátov inaktivovať aj aktivitu vírusov hepatitídy. Pokladám za dôležité upozorniť, že pri veľmi drahej súčasnej liečbe, ktorá je aplikovaná len niekomu, je liečba dočasne úspešná len v 50% chorých a polovica ešte z týchto relatívne úspešne liečených pacientov však po vysadení terapie recidivuje. Terapia sa prevádza interferonom. Známe sú aj vírusy hepatitídy A,B,C,D,E a ďalší.

FUNGICIDY, PLESNE

Chorobné stavy vyvolávané hubami sa delí do štyroch základných skupín:

1. MYKÓZY

2. MYKOTOXIKÓZY

3. MYKOALERGÓZY

4. MYCETIZMY

Ad 1 – ako mykózy označujeme pravé infekčné ochorenia vyvolávané plesňami

Ad 2 – mykotoxíny sú ochorenia, ktoré sú vyvolávané metabolickými produktami húb

Metabolické produkty sa delia na plesňové toxíny, ďalej potom vlastné mykotoxikózy, čo sú látky rôznej povahy, ktoré sa vylučujú do životného prostredia plesní. Tieto látky môžu byť povahy chemickej ako rôzne aldehydy či alkoholy alebo priame toxíny, ako napríklad alfatoxín.

Ad 3 – mykoalergózy sú alergie na plesne. Najčastejšie ide o rôzne typy spor.

Ad 4 – mycetizmy sú chorobné stavy, ktoré sú vyvolané mycetickými elementmi, ktoré spôsobujú tkanivové podráždenie svojou mechanickou prítomnosťou.

V prírode bolo zachytených asi 80 000 druhov plesní, z ktorých len niektoré sú pre človeka nebezpečné. Obvykle ich rozdeľujeme na kvasinky a plesne vláknité. Mykotické infekcie sa uplatňujú niekoľkým spôsobom. Prenikajú cievnu stenou alebo neporušeným slizničným epitelom do tkaniva. Rovnako vedia blokovať jeden z najdôležitejších mechanizmov imunitného systému, a to fagocytózu. Majú adhezívne vlastnosti, a teda vytvárajú kolónie na slizničnom epitely či na výstelke ciev, srdca či na umelých hmotách, ktoré sú v našom organizme ako chlopne, katetre, cievky, umelé kĺby a pod. Veľmi dôležitá vlastnosť je ubrániť sa fagocytóze a to, do akej miery je pleseň uplatní, závisí na tom, či je infekcia celková, alebo lokálna. Medzi kvasinkami vedie rod candida. Popísaných je 150 candid, z ktorých však len niektoré sú ľudskými patogénmi. Vyskytujú sa v rôznych formách, a to ako guľovité bunky alebo ako spory či inokedy vo forme vláknitých výbežkov nazývaných hyffy, ktoré tvoria mycelium. Najčastejší zástupca je candida albicans, ktorá inak spolu s početnými ďalšími hubami tvorí saprofitického obyvateľa nášho organizmu. Ak sa nadmerne kolonizuje, rozmnožuje či dokonca preniká invazívne do kože či slizníc pomocou hyff, znamená to, že ide o patologickú aktiváciu. Ďalšími druhmi sú candida tropicalis, candida crusei, candida parapsylosis. Znovu si musíme uvedomiť, že candida je len potenciálne patogénna huba, ktorá sa rozmnožuje a je invazívna len za určitých podmienok. Môže sa vyskytovať u človeka kdekoľvek. Napríklad na všetkých slizniciach, ale aj vo všetkých ďalších orgánoch či na koži. Problémom je candidóza systémová, diseminovaná a orgánová. Toto ochorenie vážne ohrozuje život. My sa obvykle stretávame s lokálnym premožením candidy, respektíve s alergizáciou či s dôsledkami porušenia sliznice črevnej, vďaka myceliu. Pri informačnej terapii plesní je nutné prísne dodržiavať určitý postup. Prvým krokom pri ich likvidácii je odstránenie nežiaducich látok zo sliznice alebo z kože. Medzi najdôležitejšie látky patria ťažké kovy, rádioaktívne látky, pesticídy, fungicídy či rôzne chemické látky. Candida

rastie inak na tkanivách, ktoré sú poškodené. Na zdravej sliznici sa neudrží. Ďalej je potrebné zaistiť dobrú samočistiacu schopnosť našich tkanív. To znamená uviesť do poriadneho chodu pečňovú, obličkovú a lymfatickú drenáž. K tomu použijeme drenážne informačné preparáty. Pri ďalšom kroku myslíme na imunitný systém, a uvedieme ho podľa našich kritérií do optimálneho stavu imunity. Až potom odstránime plesne. Plesne sú rozdelené do štyroch skupín, pretože je v nich spracované 400 rôznych druhov. Preparát sa označuje YEAST. Ďalším príkladom huby kvasinkového druhu je *Cryptococcus neoformans*. Táto huba netvorí hyffy, ale drží svoj guľovitý tvar. Napríklad u jedincov AIDS je *Cryptococcus neoformans* na prednom mieste, ako pôvodca mykotických komplikácií. Môže postihovať ktorýkoľvek orgán v našom tele. Ako zástupcov vláknitých húb povieme rod *Aspergillus* a pre človeka je patologický hlavne *aspergillus fumigatus*, *flavus*, *niger* a *ruber*. Tieto huby ohrozujú človeka už svojou prítomnosťou, ale predovšetkým produkujú mykotoxíny, ktoré sú najjedovatejšími toxínmi. Ďalšími vláknitými hubami sú *mucorales*, z ktorých môžeme povedať *mucor racemosus*. Mykormykóza sa môže prejavovať ako systémová mykóza alebo vzácnejšie ako kožné ochorenie. Ide o pleseň značne invazívnu a mycelium prerastá rýchle aj do žilného systému a do arteriálneho systému. Môže tiež týmto spôsobom vyvolávať trombózy a rozsiahle poškodenie akéhokoľvek tkaniva, napríklad dýchacie tkanivo, tráviaceho traktu alebo kože. Iná vláknitá pleseň, *Histoplasma capsulatum*, môže obdobným spôsobom napadnúť ktorékoľvek tkanivo, ako napríklad pľúca, ale aj slezinu, pečň, alebo uzliny. Celkovo je potrebné u plesní si uvedomiť, že môžu napadať akýkoľvek orgán. *Candida* sa môže rozmnožovať v žilnom systéme a odtiaľ sa dostávať do pečene aj sleziny, môže vytvárať mikroabsecsy v obličkách a v iných orgánoch. Môže osídľovať sliznice alebo kožu. Presne tak *aspergilli* môžu poškodzovať srdcový sval, mitroblánu, ale aj kožné či pľúcne formy atď. V našom prípade, samozrejme ako u všetkých infekcií, nejde o akútne či systémové infekcie, ale ide o jav, kedy sa za určitých okolností v organizme aktivujú a rozmnožujú plesne, ktoré potom poškodzujú jedinca buď svojou priamou mechanickou činnosťou alebo produkciou mykotických toxínov a produkciou toxických látok, ktoré nemajú charakter mykotoxínov, ale sú známe zo sveta chémie, napríklad aldehydov, alkoholov atď. Tieto toxické látky sú zahrnuté do preparátu AUTOTOX. Iný druh poškodenia môže vyplývať z alergizácie na tieto plesne, čo je veľmi častý jav u väčšiny alergikov. Je zrejme, že stále viac a viac plesní, sa nachádza u človeka, a to aj plesní, ktoré boli predtým pre človeka úplne bezpečné. K tejto invázií dochádza preto, že tkanivo a imunitný systém sú narušované a nie sú teda obranou pre plesne. Ak máme úplne dokonalú kožu, nemusíme sa obávať infekcií tým, že na kúpalisku šľapneme na dosku, na ktorom sú prichytené plesne, alebo že podáme ruku niekomu s plesňovým ochorením. Plesne sa na slizniciach a koži uchytávajú predovšetkým preto, že tkanivá sú infiltrované chemickými látkami, ťažkými kovmi, rádioaktívnymi látkami, čo je jedna dôležitá podmienka pre uchytanie plesne. Druhou podmienkou je zmena metabolizmu kože a slizníc. Treťou podmienkou sú poruchy imunity. Zvlášť v chronicky zapálenom tkanive alebo sliznici sa plesne pomnožujú a udržuujú oveľa ľahšie ako na tkanive bez zápalu. Z tohto hľadiska sú plesne veľmi rozšírené a sprevádzajú celú radu chronických ochorení. Podstatný je tiež jav, kedy sa pomnožujú v črevnom trakte, dostávajú sa do

miazgového systému a poškodzujú chod miazgového systému, buď tým, že vzniká alergia a zápaly steny miazgového systému alebo mechanickým upchaním a tým aj zhoršenie cirkulácie miazgy. To je jav veľmi častý, napríklad v prsnej žľaze, ktoré je tvorená predovšetkým miazgovými orgánmi, a pri zlej cirkulácii miazgy vznikajú zápaly, zdureniny a s tým spojené subjektívne ťažkosti. Pri liečbe plesní detoxikáciou musíme zvažovať predovšetkým nad zmenou metabolizmu tkaniva, teda využijeme všetky znalosti, ktoré máme o metabolizme, a ktoré budú prezentované na ďalších stránkach. Druhým krokom je vyčistenie tkaniva od ťažkých kovov, rádioaktivity a chemikálií. Až potom tretí krok môže byť detoxikácia od plesní pomocou detoxikačného preparátu YEAST. Celému aktu samozrejme musí predchádzať úprava imunity. Nie je teda pre našu prácu podstatné, aby sme dokázali rozlíšiť, ktoré plesne sa v organizme nachádzajú alebo kde sú umiestnené. Je dôležité na prístroji rozoznať, že plesne tvoria záťaž organizmu, sú aktívne a tým automaticky vyvoláva nutnosť plesne odstrániť. Čo sa týka stratégie, tak obvykle plesne bývajú odstraňované v druhej až tretej línii detoxikačnej činnosti. Teda po línii imunitnej, metabolickej, súčasne s ostatnými mikroorganizmami. Mnohé ochorenia sa označujú ako plesňové ochorenie či konkrétne ako candidózy a pritom sú výsledkom väčšej záťaže tkanive. Napríklad gynekologické problémy bývajú označované ako vaginálna candidóza, ale pri starostlivom vyšetrení prístrojom SALVIA zistíme, že pošvová sliznica má zmenený metabolizmus, môže byť alergizovaná, rozhodne je zaťažená rádioaktivitou, ťažkými kovmi či chemikáliami a na sliznici je porušená skladba mikroflóry alebo disbakterier. Z toho vidíme, že väčšinou tam, kde je plesňové zaťaženie, sú aj ďalšie záťaže a musíme tento jav riešiť kompletne. Niekedy sú plesne sprievodnou záťažou, inokedy sú hlavnou záťažou a rozhodnutie, v akom poradí ich budeme odstraňovať, je už na skúsenosti. Odstránenie plesní zároveň sprevádzame diétnymi opatreniami, a to predovšetkým konzumáciou cukru, a to ako jednoduchých, tak zložitých cukrov. Je potrebné si riadne analyzovať, čo všetko znamená prísun cukru a zvýšiť napríklad konzumáciu ovocia, keď znížime prísun voľného cukru. Samozrejme, že cukor ovocný alebo cukor z medu alebo iné zdroje cukru sú z hľadiska zaťaženia plesňami rovnako problematické ako cukor repný alebo trstinový. Pre detoxikáciu je zároveň potrebné vyriešiť pôvodnú poruchu metabolizmu, ktorá sa týka buď metabolizmu jednoduchých cukrov alebo metabolizmu zložitých cukrov. Pritom keď vyriešime metabolizmus cukrov, tak odstránime vylučovanie cukrov na slizniciach a tým vytváranie ideálne živné pôdy pre rast plesní. S plesňami sa môžeme stretnúť ako s primárnou záťažou alebo ako sekundárnou záťažou. Primárna záťaž môže byť napríklad u niektorých typov vaginálnych výtokov a sekundárne sa môžeme stretnúť s plesňami pri poruchách kože. Pri odstránení základnej problematiky kože, t.j. jeho metabolizmu, tak odstraňujeme druhotné záťaže, ktoré sa do kože dostali, a to plesne. Chronická plesňová záťaž je pomerne dobre odstrániteľná a môže človeka zbaviť aj rady subjektívnych ťažkosti. V niektorej literatúre sa význam plesňovej záťaže podceňuje. Plesne sa do organizmu dostávajú potravou, prachom, z kontaktu s inými osobami, či so zvieratami, kontaktmi s plesňami v stenách, dreve a pod. Nie je možné sa vyhnúť kontaktu s plesňami, pretože plesňové spory sa prakticky vyskytujú úplne všade.